KOMÜNİST TERÖRİST DİNSİZ ÖRGÜT PKK

ADNAN OKTAR (HARUN YAHYA)

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 45.000 resmin yer aldığı toplam 65.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 73 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurtdışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazançhedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları

yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

• Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

• Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

• Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

• Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

• Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

• Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

• Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

Birinci Baskı: Ağustos 2017

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Kayışdağı Mah. Değirmen sokak No: 3

Ataşehir - İstanbul Tel: (0216) 660 00 59

Baskı: Doğa Basım İleri Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.

İkitelli Org. Sanayi Bölgesi, Turgut Özal Cad.

Çelik Yenal Endüstri Merkezi No 117/ 2A-2B

İkitelli - İstanbul / Tel: (0212) 407 09 00

www.harunyahya.org- www.harunyahya.com

www.harunyahya.tv - www.a9.com.tr

İÇİNDEKİLER:

Giriş.....11

PKK Marksist-Leninist-Stalinist bir Komünist Örgüttür 18

PKK Komünist Şiddet ve Terörü Her Yönüyle
Benimsemekte ve Uygulamaktadır 20

PKK Azılı Bir Din Düşmanıdır 24

Ateist-Komünist-Dinsiz PKK
Kürt Halkının Temsilcisi Değildir 27

PKK Terörünün Karanlık Yüzü: Örgüt İçi İnfazlar 34

PKK Kadına Değer Vermez,
Onu Sömürü Aracı Olarak Kullanır 38

PYD, YPG, HPG, SDG, PJAK Hepsi PKK'nın Kollarıdır 42

Sonuç: Sevgi olmadan çözüm olmaz 63

EK BÖLÜM
Evrim Aldatmacası.....66

PKK
MARKSİST-LENİNİST-STALİNİST
BİR KOMÜNİST ÖRGÜTTÜR

Giriş

PKK terör örgütü ve onun PYD, YPG, YPS, HPG, SDG, PJAK vs. gibi kolları, bugün Türkiye'nin güneydoğusunda, Suriye ve Irak'ın kuzeyinde, İran'ın güneybatısında bağımsız bir komünist Kürdistan devleti kurmayı hedefleyen Marksist, Leninist ve Stalinist bir yapılanmadır. Örgütün temel hedefi, Kürt milliyet ve etnisitesini araç olarak kullanarak birinci aşamada bölgeye, ardından Türkiye geneline, nihai olarak da tüm bölgeye komünist sistem ve ideolojiyi hakim kılmaktır. **(Konuyla ilgili detaylı bilgi için Harun Yahya (Adnan Oktar)'ın "PKK Kalleşliği ve PKK Zulmü" ve "Amerika'nın Göremediği PKK" eserlerine başvurabilirsiniz.)**

PKK hareketi, her yönüyle, günümüzde dünya üzerindeki en büyük silahlı komünist kalkışmadır. Ne var ki uluslararası toplumun desteğini alabilmek, ona şirin görünmek ve doğrudan tepkilere maruz kalmamak amacıyla bu komünist kalkışmayı şu aşamada demokratik bir özgürlük hareketi kisvesi altında sürdürmektedir. Nihai hedefine ulaşana kadar da bu iki yüzlü tutumunu sürdürmede kararlı görünmektedir.

PKK, 40 yıla yakın bir süredir binlerce kanlı terör eylemini gerçekleştirirken onbinlerce masum insanı alçakça ve acımasızca öldürmüştür. Bu eylem ve kalkışmalarında örgüt her dönem, dünyadaki komünist, sosyalist ve sosyal demokrat iktidarların, örgüt, parti ve kuruluşların, Darwinist-ateist derin devlet yapılanmalarının maddi ve manevi desteğini almıştır. Halen de en yoğun biçimde bu desteği almayı sürdürmektedir.

Bu güçlerin kontrolündeki basın ve medya organları, siyasiler, gazeteci ve yazarlar, akademik çevreler, strateji ve düşünce kuruluşları da her dönemde PKK lehinde geniş çaplı yürüttükleri algı operasyonlarıyla komünist örgüte gereken imaj ve propaganda desteğini sağlamaktadır.

PKK gibi Marksist-Leninist-Stalinist bir terör yapılanmasının günümüzde komünist ideolojinin temel prensiplerini gözeterek, onun eylem ve propaganda yöntemlerini kullanarak geniş çaplı bir kalkışma yürütüyor olması, komünizmin gerçekte hiçbir dönemde yok olmadığının en açık ve güncel kanıtlarındandır. Her devirde sinsice pusuda bekleyen komünizm, uygun ortam, fırsat ve şartları bulduğunda derhal harekete geçerek nihai hedefine ulaşmaya çalışır. PKK da bunun en son örneğidir.

Bugün PKK'ya destek veren birçok çevre, bölgedeki Müslüman Kürt halkını, bu komünist kalkışmaya alet edebilmek için örgütü Kürt halkının temsilcisi, militanlarını da halkının bağımsızlığı ve toprakları için savaşan özgürlük kahramanları gibi göstermeye çalışmaktadır.

Başta İngiliz derin devletine bağlı çeşitli düşünce kuruluşları, basın ve yayın organları, siyasi analistler bu çarpıtma ve dezenformasyonun öncülüğünü ve organizasyonunu yürütmektedir. İngiliz derin devletini bilmeyen okuyucularımıza kısaca açıklamak gerekirse, burada kast edilen İngiliz devleti, hükümeti veya halkı değildir. Derin devletler, legal hükümetler ve devlet yapıları üzerinde hareket eden, her türlü mafyavari yöntemi kullanan, propaganda ve provokasyonlarla yönlendirmeler yapan illegal oluşumlardır. İngiliz derin devleti de tüm dünya derin devletlerinin üzerinde yer alan, hepsinin beyni konumunda olan "üst akıl"dır. PKK'nın komünist bir terör örgütü olduğu gerçeğini gizleyen ve Ortadoğu'daki hedeflerine ulaşmak için bir maşa olarak kullanan da İngiliz derin devletidir. Bilerek veya bilmeyerek İngiliz derin devletinden zaman zaman etkilenen BBC, The Guardian, Financial Times, Independent, The Economist vs gibi bazı İngiliz medya organları, İngiliz derin devletinin etkisi altında olduğu

iddia edilen Chatham House gibi düşünce kuruluşları PKK'yı sempatik gösterme propagandasının öncülüğünü yapmaktadır. Bu çevreler, PKK'yı öven, örgütü mağdur, kahraman, özgürlük savaşçısı gibi göstererek dünya kamuoyunu yanıltan yazı ve makaleleleri, düşünce ve açıklamaları her geçen gün daha da artan bir yoğunlukta ve agresif bir pervasızlıkla öne sürmektedir.

Bu çevrelerin iddialarından biri ise PKK'nın şiddeti bıraktığı yanılgısıdır. Geçtiğimiz yıllarda, Türkiye Hükümeti'nin terörün son bulması için bir çözüm süreci yürüttüğü doğrudur. Ancak bu süreçte PKK'nın şiddeti durdurduğu bilgisi doğru değildir. Çözüm sürecinin başladığı tarihten sonra da, PKK'nın eylemleri devam etmiştir. Örneğin sadece **2013'ün ilk 6 ayında PKK'nın 154 eylem yaptığı bilinmektedir**. Bunlar arasında, yol kapamak, yolu açmak isteyen güvenlik görevlilerine ateş açmak, iş yerlerini ve iş makinalarını yakmak, hidroelektrik santrallerine, karakollara, polis araçlarına silahlı saldırı düzenlemek, mayın patlatmak, okul yakmak, haraç kesmek, işçileri, öğretmenleri, savcıları ve askerleri kaçırmak gibi eylemler bulunmaktadır.[1] Haziran 2014 tarihinden itibaren ise bu eylemlerde belirgin bir artış olmuştur.

2014 Ekim ayının başında ise, 2 gün içinde, PKK tüm Türkiye'yi yakıp yıkmaya kalkışmıştır. 6-8 Ekim olayları olarak adlandırılan bu kalkışmada 35 ilde anarşi çıkmıştır. **40 kişi hayatını kaybetmiştir. 2 emniyet görevlisi şehit olmuştur.** 221 sivil, 139 güvenlik görevlisi yaralanmıştır. 212 okul binası, 67 emniyet binası, 25 kaymakamlık binası, 29 parti binası, çocuk yuvaları, Kızılay kan merkezleri, belediye binalarının aralarında olduğu 780 bina, bütün toplam olarak da 1113 bina yakılmış veya tahrip edilmiştir. Şiddet eylemlerinde özel araçlar, belediye araçları, ambulanslar ve polis araçları yakılmış ve toplamda 1177 araç kullanılamaz hale getirilmiştir.

Kalkışma sırasında 17 yaşında gençleri sokak ortasında linç ederek öldüren **PKK'lıların öfke ve nefret ruhu, otopsi raporunda iyice açığa çıkmıştır.**[2] **Gençlerin üzerinde onlarca bıçak darbesi, kurşun yarası, ezilme tespit edilmiştir. Bir kişi üçüncü kattan aşağı atılmış, birinin cesedi yakılmış, birinin boğazı kesilmiştir.** PKK'yı sempatik göstermeye çalışan kesimlerin, PKK'lıların 17 yaşında gençleri önce linç edip, 3. kattan aşağı atıp, sonra yakıp sonra da boğazını kesmesini görmezden gelmesi vicdan yaralayıcı bir durumdur.

2015 yılı ise PKK'nın sözde çözüm sürecini daha güçlü savaşmak için kullandığını açıkça gözler önüne sermiştir. Şehirlere yığılan silah, bomba, patlayıcı, roket atar, uçak savarlar tüm şiddetiyle askere, polise, sivillere yönelmiş, PKK tarihinin belki de en büyük silahlı kalkışmalarından birini başlatmıştır.

PKK hakkındaki gerçekleri örtbas etmeye, çarpıtmaya, insanları yanıltmaya ve gözlerini boyamaya yönelik yürütülen dünya çapındaki algı operasyonu son derece sistemli, kapsamlı ve dev boyutlarda olabilir. Ancak, yalnızca örgütün kurucusu ve lideri Abdullah Öcalan'ın çeşitli zamanlarda yazılı ve sözlü olarak yaptığı açıklamalar dahi PKK'nın gerçek ve karanlık yüzünü çok net bir biçimde gözler önüne sermeye yeterlidir.

PKK Marksist-Leninist-Stalinist bir Komünist Örgüttür

Belirttiğimiz gibi, PKK'nın gerçek komünist Stalinist kimliği, oluşturulmaya çalışılan sahte sempatik imaja zarar vermemek için insanlardan gizlenmeye çalışılmaktadır. Oysa örgütün kurucu lideri Abdullah Öcalan'ın bizzat sarfettiği ifadeler, PKK'nın kendini bütünüyle Marksist, Leninist, Stalinist ideolojiye adamış gözü dönmüş bir komünist yapılanma olduğunu açık seçik ortaya koymaktadır. Öcalan'ın bu konudaki ifadelerinden bazıları şöyledir:

> PKK, Marksizm-Leninizm geleneğine uygun bir gelişme yaşamıştır. Bundan sonrası açık ki etle tırnak gibi birbirinden ayrılmayan bu miras üzerine şekillenecektir.[3]
>
> Lenin 1900'de ne ise ben de 21. yüzyıl sosyalizmini temsil ediyorum, reel sosyalizmle savaşarak, emperyalizmle savaşarak yeni sosyalizmi inşa ediyorum.[4]
>
> Bizim ortamımızda sosyalizmin ve komünizmin ölçüleri egemendir. Sosyalizmde herkese emeği kadar verilir. Bu, parti (PKK) içinde de geçerlidir. Bu, komünist toplumun kuruluşuna kadar da geçerli olacaktır.[5]

PKK`nın 1978`deki kuruluş kongresinde konuşan Öcalan, Marksist-Leninist ideolojiyi nasıl rehber aldıklarını şöyle anlatmaktadır:

> Marksist-Leninist teori çok iyi özümsenmelidir. Önder kadrolar sık sık Marksizm'e müracaat etmeli, Marksizm'in uygulanmasını başlangıç şekli yapmak için bu öğretiyi gerçekten özümsemeliler... Biz komünizmi siyasal sorunun çözümlenmesinde daha çok bir eylem kılavuzu olarak ele alacağız. Mutlaka böyle bir öğretinin temsilcisi olarak, böyle bir öğretinin savunucusu olarak, bunun en önemli koşulu olarak bulunulan ülkenin siyasal iktidar meselesine uygulayarak, mevcut iktidarı parçalamada bir araç olarak, bir eylem kılavuzu olarak kullanarak üzerimize düşeni yapacağız.[6]

Bölücü örgütün elebaşı Öcalan 1 Mayıs 1982 tarihli konuşmasında da şunları söylemektedir:

> Ne kadar elverişsiz koşulları yaşarsa yaşasın, işçi sınıfının objektif gücüne ve onun eylem kılavuzu olan bilimine, Marksizm-Leninizm'e dayanmak zorundadır ve dikkat edilirse bizim varlık nedenimiz tümüyle bu gerçek etrafında oluşmuştur... Eğer o aşiret duvarları, o feodal çitler aşılmasaydı, modern düşünce, en devrimci düşünce olan Marksizm-Leninizm kafalarımıza oturmayacaktı.[7]

Öcalan, kanlı komünist liderlerden övgü ile bahsetmektedir:

> **İşte proletaryanın kahramanları Marks ve Engels.** İşte onun teorik, **siyasal dahisi Lenin** ve yine onun **pratik ustaları Stalin, Ho Chi Minh ve Mao.** Ve bunların önderliğinde yürüyen birçok ulusal ve enternasyonalist kahraman. İnsanlığın özgürlük bilincini ayaklandıran, örgütlendiren ve halk ordusu denilen orduları ortaya çıkaran bu büyük kahramanların insanlık tarihindeki yeri gerçekten büyüktür.[8]

PKK Komünist Şiddet ve Terörü Her Yönüyle Benimsemekte ve Uygulamaktadır

Kitabın genelinde, komünist hareketin başvurduğu silahlı ve bombalı propaganda, terör, şiddet, isyan, ayaklanma, boykot, kışkırtma, ajitasyon, örgütlenme gibi temel yöntemleri çok sayıda örnekle ve komünist liderlerin bizzat kendi ifadelerinden alıntılarla ortaya koyduk. 40 yıla yakın bir süredir binlerce kanlı eylemin ve on binlerce cinayet ve katliamın sorumlusu olan PKK da bu komünist yöntemleri harfiyen uygulamaktadır. Örgütün daimi lideri Abdullah Öcalan çeşitli dönemlerdeki ifadelerinde bu gerçeği şöyle belirtmektedir:

> Silahlı mücadele, halk ayaklanması ve örgütlenme son derece iç içe gelişen, birbirlerini zorunlu kılan özelliğe sahiptirler...[9]
>
> Biz ulusal kurtuluş mücadelesini böyle gelişmiş savaş düzeyine ulaştırmak için ise silahlı propaganda ile başlanması gerektiğini, ajitasyon, propaganda ve örgütlenme görevlerinin başarılmasının temel aracının silahlı propaganda olacağını, devrimci yapının yaratılmasında temel iskele görevini silahlı propagandanın göreceğini belirtiyoruz..[10]
>
> Bu konuda Ho Chi Minh, 1944'lerden önceki Vietnam koşullarında; '...Ne bir gerilla savaşını ve ne de bir halk ayaklanmasını başlatabiliriz. Ama bunları hazırlamak için silahlı propaganda uygulamaya ihtiyacımız vardır' der. Kürdistan koşullarında bu daha da açık ve dayatıcı bir gerçektir...[11]

Bugüne kadar binlerce kanlı terör eylemine, on binlerce cinayet ve katliama, suikaste imza atmış PKK, hain komünist ideallerine ulaşmada bizzat Lenin'in öne sürdüğü şiddet ve terör yöntemini izlemektedir:

> **İlkesel olarak terörü hiç bir zaman reddetmedik ve reddedemeyiz. Terör,** çarpışmanın belli bir anında, askeri güçlerin içinde bulunduğu belli bir durumda ve belirli koşullar altında kesinlikle işe yarar ve hatta zorunlu savaş yöntemlerinden biridir...[12]
>
> **Biz, şiddet ve terörü ilkesel olarak hiç reddetmeksizin, kitlelerin doğrudan katılımını hesaplayan ve bu katılımı sağlayacak olan şiddet kullanım biçimlerinin hazırlanması çağrısında bulunduk.**[13]

Lenin, henüz 1906 yılında, yani Bolşevik Devrimi'nden 11 yıl önce *Proletari* dergisinde, silahlı mücadele, iç savaş ve devlet görevlilerine yönelik suikast yapma yöntemlerini savunduğu yazısında şunları söylüyordu:

> Bir Marksist, kendini sınıf mücadelesine dayandırır, **toplumsal barışa değil.** Belirli keskin siyasal ve iktisadi bunalım dönemlerinde, sınıf mücadelesi doğrudan bir iç savaş, yani toplumun iki kesimi arasındaki **silahlı mücadeleye doğru gelişme gösterir. Böyle dönemde Marksistler, iç savaştan yana yerlerini almak zorundadırlar. İç savaşın herhangi bir ahlaki suçlaması, Marksist açıdan kesinkes benimsenemez.**
>
> **... Bizim ilgilenmekte olduğumuz olgu, silahlı mücadeledir**; bu mücadele, bireyler ve küçük gruplar tarafından yürütülmektedir.... Silahlı mücadele, birbirlerinden kesinkes olarak ayrılması gereken, farklı iki amaca yöneliktir; **önce, bu mücadele kişilere, liderlere ve ordu ve polisteki görevlilere suikast yapmayı amaçlar, ikinci olarak, hem hükümete ait, hem de özel kişilere ait para kaynaklarına el koyar.**[14]

Lenin'in aşağıdaki ifadeleri okuduğunda bugünkü PKK terörünü tarif ettiği hayretle görülecektir:

> **Polisleri, askerleri, devlet memurlarını öldürmek, devlet kurumlarında yangınlar çıkartmak... Devletin hazinelerinden paraları almak...** Devrimci komünist güçler yenilmez **silahlı bir güç olarak ortaya çıkmalı, insanları öldürerek, bombalayarak, binaları havaya uçurarak korku yaymak** ve bu şekilde toplumun üzerinde komünist diktatörlüğünü teşkil etmek iktidara ulaşmamızın önemli unsurlarındandır.[15]
>
> Propogandacılar her grubu **basit bomba formülleriyle** donatmalılar. Onlara işin mahiyeti hakkında açıklamalar yapmalı ve gerisini onlara bırakmalılar. Gruplar derhal askeri eğitimlerine, operasyonlara katılarak başlamalılar. **Bazıları bir casusun öldürülme işini veya bir polis karakolunu basma görevini üstlenmeli. Bir kısmı ise banka soymalı.**[16]

Tüm bu bilgiler bize PKK'nın Marksist-Leninist-Stalinist komünist ideolojinin 21. yüzyıldaki en sadık takipçisi ve en kapsamlı uygulayıcısı olduğu gerçeğini bir kez daha göstermektedir.

PKK Azılı Bir Din Düşmanıdır

PKK, tüm komünist oluşumlar gibi, komünizmin temel ateist-materyalist görüş ve felsefesini her yönüyle benimsemiş bir terör örgütüdür. Dolayısıyla, dine, dini kurumlara, dini kavramlara ve her türlü mukaddes değere karşı cephe almıştır. Karşı olmanın da ötesinde dine büyük bir kin, nefret ve öfke besleyerek hak dinleri Marksist-komünist idealler karşısında en büyük engel ve düşman olarak görmektedir.

Wall Street Journal'da, 24 Temmuz 2015 tarihinde Matt Bradley ve Joe Parkinson tarafından hazırlanan makalede PKK'lılar, doğrudan "Amerika'nın **MARKSİST** müttefikleri" olarak tanımlanmakta ve örgütün Marksist yapı ve ideolojisi detaylı biçimde tanıtılmaktadır. ***"(PKK'lı) Savaşçılar sıklıkla, Öcalan'ın yazılarının zorunlu eğitiminden edindikleri Marksist devrim sözcüklerini kullanırlar***"[17] ifadeleri de yine aynı makalede yer alır.

PKK'nın ateist-materyalist, din düşmanı zihniyeti, örgütün kurucusu ve daimi lideri Abdullah Öcalan'ın kitaplarında ve çeşitli tarihlerde yaptığı konuşmalarda çok net bir biçimde dile getirilmektedir.

Aşağıda geçen ifadelerden Yüce Allah'ı tenzih ederiz.

Öcalan, 13 Eylül 1998 günü Şam'da 60-65 kadar teröriste hitaben yaptığı konuşmasında şunları söylemektedir:

> "Kızlarımız, kadınlarımız, annelerimiz çocukça ve ahmakça hareket ediyor. ... Kadınlarımız, açıkça söylüyorum dinin etkisinde kalarak pasifleşmiştir.
>
> ... Bizim din ile ilişkimiz yok. Halkımız Tanrı'dan, ideolojiden kopmalıdır. Ben çok uğraştım sonunda Tanrı'dan koptum. Tanrı'yı aştım. Böylece Abdullah Öcalan olabildim. İslam kadınımıza bir şey vermemiştir. Bunun yerine sosyalist ahlakı koyacağız.
>
> ... Lise dönemlerinde büyük felsefik bunalımı yaşadım. Tanrı ile savaşı verdim, bu savaştan başarı ile çıktıktan sonra yarı Tanrı oldum.[18]

Öcalan, "Sanat ve Edebiyatta Kürt Aydınlanması" isimli kitabında, çocukluğundan beri bilimsel olarak gördüğü Marksizmi benimsediğini söylerken şu hezeyanları sarfetmektedir:

> Yukarıda Tanrı olsaydı, beni yine yanlış yola sevk edecekti. Allah da Kürtler için değildir, Kürtleri şaşırtıyor. Kürtlerin Allah`ı da onları yanlış yola sevk ediyor. Bunun için ben kendi kendimin tanrısıyım.[19]

Öcalan, 'Sümer Rahip Devletinden Demokratik Uygarlığa' isimli kitabında da aynı din karşıtı hezeyanlarını sergilemeyi sürdürmektedir:

> Dini söylem, ALLAH, peygamber ve melek gibi kavramlar dönemin siyasi literatürüdür.[20]
>
> Allah bir nevi ortaçağın feodal manifestosudur, temel yasası ve bildirgesidir.[21]
>
> Namazın kendisi de genel anlamda bir tiyatrodur.[22]

Yüce Allah'ı tenzih ederiz.

PKK'nın bu din düşmanlığı, Ortadoğu'da 100 yılı aşkın süredir başta İngiliz derin devleti olmak üzere dünya derin devletleri tarafından planlanan Armageddon savaşı için de kullanışlı bir piyon haline gelmesini sağlamıştır. Ortadoğu'yu Müslümanlardan arındırmayı amaçlayan bu planda PKK gönüllü ve paralı militan konumuna gelmiştir. Nitekim Öcalan'ın son dönemlerde geliştirdiği "Batı yanlısı" görünümün altındaki sebep de budur. Öcalan, komünist Kürdistan'ı inşa edebilmek için Armageddon hayali kuranlarla işbirliği yapabileceğini görmüş ve kendisini Batı'nın, Hristiyan ve Musevilerin destekçisi gibi göstermeye çalışmıştır. Bu konudaki dikkat çekici sözlerinden biri ise şöyledir:

> İslam'ın unutulur, inkar edilir kıldığı bu halk (Kürtler), tüm tarikatçı yapılanmalara karşı Armageddon'da ağırlıklı olarak Hristiyanlar ve Musevilerin yanında yer alacaktır.[23]

Bu sözlerin anlamı açıktır. Dünya derin devletinin Ortadoğu'da radikalizmi bahane ederek Müslümanlara karşı yürüttükleri savaşta PKK kiralık katil olarak kullanılmayı kabullenmektedir. Bunun karşılığında beklentisi ise derin dünya devletinin komünist Kürdistan kurulmasına vereceği destektir.

Son dönemlerin sıkça duyulan propaganda cümlelerinden biri de "PKK, Batı'nın bölgede güvenebileceği tek demokratik, laik yapılanmadır" safsatasıdır. PKK'nın demokratik olmak bir yana, en küçük bir eleştiriye dahi öldürerek cevap verdiği bilinen bir gerçektir. PKK'nın "laik" olduğu iddiası da Batılı halkların PKK'ya sempati duymasını sağlamak için seçilen özel bir üsluptur. Böylece Batı'ya, "Ortadoğu'daki aşırı, radikal İslami örgütlere karşı size benzeyen bir tek biz varız" mesajı verilmektedir. Oysa PKK laik değildir, din düşmanıdır. Sadece İslam'a değil, Hristiyanlığa ve Museviliğe de düşmandır. Laiklik halklara ibadet ve inanç özgürlüğü sağlar ve en güzel, en doğru hali Kuran'da tarif edilmiştir. Kuran'a göre her insan dilediği gibi dinini yaşamakta özgürdür. PKK'nın öngördüğü sistemde ise her insan Marksist-Leninist-Stalinist dogmaya göre yaşamak zorundadır.

Ateist-Komünist-Dinsiz PKK Kürt Halkının Temsilcisi Değildir

Bugün, hepsi ABD-Avrupa eksenli olan bir kısım popüler medyanın, çeşitli hükümet üyelerinin, siyasi, bürokrat ve akademisyenlerin, bazı düşünce kuruluşlarının işbirliğiyle dünya çapında bir yalan kampanyası yürütülmektedir. Bu kampanyada PKK terör örgütünün, sözde "Kürt halkı için savaşan kahraman özgürlük savaşçıları" olduğu yalanı yoğun biçimde işlenmektedir.

Dünya üzerindeki birçok insan da, kendi ülkesi ve gündemi dışında gelişen bu olay hakkında yeterli ve doğru bilgiye sahip olmadığından, doğal olarak, bu toplum mühendisliğinin etkisi altında kalmakta ve bu yalanlara inanarak destek vermektedir. Zaten kampanyanın amacı da, PKK terör örgütünün ihtiyacı olan bu uluslararası toplum desteğini sağlamak ve onunla mücadele eden legal devlet güçlerini baskı altında bırakmaktan ibarettir.

Oysa çok kapsamlı araştırmaya gerek kalmadan, belli somut ve temel gerçekler ortaya konduğunda, PKK'nın kesinlikle Kürt halkının temsilcisi olmadığı, tam tersine Kürtleri baskı altına alan komünist-anarşist bir yapılanma olduğu ve Batılı derin devletler tarafından yalnızca Ortadoğu'daki yeni dizayn için kullanılan bir araç olduğu rahatlıkla görülecektir. Unutmamak gerekir ki, şu anda PKK'nın fiili hakimiyeti altındaki Kuzey Suriye'nin Kürtleri akın akın PKK'dan kaçmakta ve Türkiye ile Kuzey Irak'a sığınmaktadır.

– Dindar Kürt toplumunun PKK'nın Marksist ideolojisini benimsemesi mümkün değildir!

Türkiye, Suriye, Irak, İran gibi ülkelerde yaşayan Kürt kökenli insanların ezici çoğunluğu dindar Müslümanlardır. Kürt halkı, aile bağları güçlü, ahlaki değerlerine, geleneklerine sıkı sıkıya bağlı muhafazakar insanlardır.

PKK ise tam aksine–yukarıdaki satırlarda da açıkladığımız gibi–aileyi, dini, ahlakı ve her türlü manevi değeri reddeden Marksist dünya görüşüne sahip bir terör örgütüdür. Şu an her ne kadar aldatıcı bir "demokratik", "özgürlükçü" hareket maskesi ardına gizlense de, kurulduğu 27 Kasım 1978 tarihinden bu yana ideolojisinden en ufak bir sapma göstermeden ilerlemektedir.

– PKK'nın eylem ve uygulamaları, ahlak dışı yapısı Kürt halkının manevi değerleriyle bütünüyle zıttır!

Kurulduğu günden bu yana kanlı terör eylemleriyle 40.000'den fazla insanın şehit olmasına neden olmuş PKK'nın en temel vasfı acımasız, kalleş bir cinayet örgütü olmasıdır. Ayrıca, kendisine itiraz eden, direnen ya da desteklemekten kaçınan 18.000 kişi de örgüt içi infaz neticesinde öldürülmüştür. Sadece 2015 yılının ikinci yarısında 200'ün üzerinde masum asker, polis, korucu ve sivil PKK tarafından kahpece şehit edilmiştir.

PKK diğer yandan, Asya-Avrupa uyuşturucu trafiğinin Ortadoğu'daki en büyük ayağıdır. Uyuşturucu trafiğinin kontrolü örgütün en büyük finans kaynağıdır. ABD Dışişleri Bakanlığı konuyla ilgili olarak şu bilgiyi vermektedir:

> Şubat 2012'de, ABD Hazine Bakanlığı, PKK mensuplarının, Moldova ve Romanya'da üslenmiş önemli uyuşturucu trafiği ağlarını yönettiğini rapor etti. Temmuz'da, tahminen 1700 Türk polisi ve askeri, güneydoğu Türkiye'de PKK'nın uyuşturucu trafiğine vurulan büyük darbeye katıldı.[24]

Bunların ötesinde PKK, kendi bünyesinde her türlü ahlaksızlığı, cinsi sapıklığı meşru gören, tasvip eden bir yapılanmadır. PKK militanları girdikleri çatışmalarda başları sıkışınca kadın kıyafetleri giyip makyaj yapıp kaçabilecek derecede kendilerini aşağılık konumlara sokabilmektedir.

Cinayet, uyuşturucu ticareti, ahlaksızlık, kalleşlik, şerefsizlik gibi her türlü sapkınlığı meşru gören böyle mafyavari kanlı bir terör örgütünün Allah'tan korkan imanlı, asil, onurlu Müslüman Kürt insanını temsil ettiğini iddia etmenin akıl, mantık ve vicdanla örtüşen hiçbir yönü yoktur. Kürt vatandaşlarımız, desteklemek şöyle dursun böyle bir yapıdan yaklaşık 40 yıldır tüm varlığıyla rahatsız olmuş ve PKK'ya gücü yettiğince karşı durmuştur.

– Saddam'dan daha fazla Kürt katleden PKK, Kürt halkına en büyük zulüm ve baskıyı yapmaktadır

PKK, gönüllü olarak kendisini desteklemeyeceğini bildiği Kürt halkının desteğini zorla alabilmek için kurulduğu günden beri her türlü baskı, tehdit, zulüm, işkence ve infaz yöntemini devreye sokmuştur.

PKK 1980'lerde adını Türklere değil Kürtlere yaptığı terör eylemleri ile duyurmuştur. Strateji olarak önce Kürtler arasında dehşet salmayı, bu yolla güç tesis etmeyi benimsemiştir. İlk hedefi, kendisine muhalif veya alternatif olan

diğer Kürt örgütler ve siyasi hareketler olmuştur. Bunları acımasız cinayetlerle bertaraf ettikten sonra, sivil Kürt halkına yönelmiş ve eylemleriyle *"Biz burada devletten daha güçlüyüz, bizim yanımızda olmazsanız size yaşam hakkı tanımayız"* mesajını vermiştir. Bugün de hala aynı tutumuyla Kürtlerin bir kısmını etkisi altında tutmaktadır.

PKK'nın kadın, çocuk ayırt etmeden masum Kürt halkını hedef alan eylemlerinden bazıları şunlardır:

20 Ağustos 1987'de Mardin'de Şehmus Arık isimli Kürt vatandaşın evini basıp kalaşnikoflarla katliam yapan PKK'lılar **2'si kadın, 3'ü çocuk olmak üzere 5 kişiyi öldürdü. 4 aylık Hamza öldürüldüğünde beşikte uyuyordu.**

9 Temmuz 1989'de Diyarbakır'ın Kırım Köyü'ne baskın düzenleyen PKK'lı **teröristler 3 yaşındaki bir kız çocuğunu da öldürdü**.

10 Mayıs 1988'de Mardin'in Nusaybin ilçesinde 15 sivil Kürt vatandaşı öldüren PKK 6 çocuğa da acımamıştı. **Kız bebeklerden birisi beşiğinde uyurken katledilmişti.**

10 Haziran 1990'da Şırnak'ın Çevrimli Köyü'ne saldıran PKK 27 sivili katletti. Teröristlerin **öldürdüğü 27 kişinin 11'i ise çocuktu.**

19 Ağustos 1992'de Diyarbakır'ın Lice ilçesine sivil vatandaşlara saldıran **PKK kundaktaki bir bebeği de makineli tüfekle taradı.**

22 Ekim 1993'de Siirt'te 22 Kürt vatandaşımızı katleden PKK'nın hedefinde yine kadın ve çocuklar vardı. **Baskında 13'ü çocuk ve 9'u kadın, sivil insanlar hunharca katledildi.**

24 Temmuz 1994'de Van'da Atabinen Köyü'nü basan PKK'lı teröristlerin hedefinde yine kadın ve çocuklar vardı. **6 kadını yataklarında katleden PKK, annelerinin yanında uyuyan 3 bebeği de öldürdü.**

On yıllardır Kürt halkının kabusu haline gelen komünist terör örgütünün şehit ettiği insanların büyük bir çoğunluğu Kürtlerden oluşmaktadır. Örgüt, Kürt esnaf ve işadamlarını ağır haraca bağlamakta, mallarını gasp etmekte, savunmasız ve çaresiz Kürt ailelerin çocuklarını silah zoruyla dağa kaçırarak PKK militanı yapmaktadır. Türkiye Şanlıurfa Valiliği Kürt ailelerden gelen bilgiler doğrultusunda 2015 yılı içinde yalnızca 6 ay içinde tam 3.000 çocuğun silah zoruyla dağa kaçırıldığı bilgisini vermiştir.

PKK, çatışma ve eylemleri sırasında sivil Kürt halkını silah zoruyla canlı kalkan yapmaktadır. Bu sayede bir yandan masum vatandaşlarımızın ardında haince saklanırken bir yandan da sivil Kürt zayiatını artırarak olaya sözde halk hareketi görünümü vermeyi amaçlamaktadır.

PKK'nın amacı, Türkiye'yi bölmek ve Türk toprakları üzerinde komünist bir Kürdistan kurmak iken, Türk topraklarında yaşayan Kürt halkı asla böyle bir şey istememektedir. 2015 yılının Eylül ayında Kürtlerin yaşadığı Güneydoğu bölgemizde yapılan bir anket, halkın sadece %6'sının bölünme taraftarı olduğunu göstermiştir. Ki bu kardeşlerimizin de büyük çoğunluğu PKK'nın baskı ve tehdidinden kaynaklanan korkudan ötürü böyle bir görüş bildirmek zorunda kalmaktadır.

Görüldüğü gibi PKK ne Kürtlerin meşru bir temsilcisi ne de etnik temelli bir Kürt özgürlük hareketidir. "Kürdistan toprakları", "Kürt sorunu", "Kürt hareketi", "Kürtlerin özgürlük mücadelesi", "Türk-Kürt savaşı" gibi hayali kavramlar PKK ve destekçilerinin nihai komünist Kürdistan hedefine ulaşmak için kullandıkları algı araçlarıdır.

Kürt kökenli kardeşlerimiz Türkiye'nin her yerinde Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı kimlikleriyle, hiçbir ayrıma uğramadan özgürce birinci sınıf vatandaş olarak yaşamlarını sürdürmektedir. Kürt vatandaşlarımızı Türkiye'den koparark komünist Kürdistan sınırları içinde yaşamaya mecbur kılmanın, yüzlerce yıldır özgürce yaşadıkları topraklara pasaport ve vizeyle girmek isteyebileceklerini düşünmenin hiçbir mantığı yoktur.

Sonuçta, Kürtlere yapılacak en büyük kötülük ve vicdansızlık, onları, en başta sözünü ettiğimiz çevrelerin yaptığı gibi, PKK'yla eş tutup bu alçak cinayet şebekesinin insafına teslim etmek olacaktır.

PKK Terörünün Karanlık Yüzü: Örgüt İçi İnfazlar

Lenin, Stalin, Mao, Pol Pot gibi tüm komünist liderlerin ortak yönlerinden biri, muhaliflerine karşı acımasız tutumlarıdır. Komünist ülkelerin tarihi, sadece liderden ve politbürodan farklı düşündükleri için esir kamplarına sürülen milyonlar, acımasızca katledilen on binler, siyasi suikastler, sokak ortasında, halka açık gerçekleştirilen işkencelerle doludur. Kendisini 21. yüzyılın Lenin'i olarak gören Öcalan'ın tarihinde de, beraber yola çıktığı arkadaşları da dahil olmak üzere, binlerce muhalifin kanının izi vardır.

Öcalan'ın bizzat kendi mahkeme ifadelerine, PKK yöneticilerinin açıklamalarına ve örgütten ayrılanların beyanlarına göre, PKK'nın örgüt içi infazla öldürdüğü insan sayısı 15 ile 17 bin arasında değişmektedir. Bu kişilerin bazıları toprağa gömülüp başından vurularak, bazıları ailelerinin yanında kurşunlanarak, bazıları üzerlerine asit atılarak katledilmişlerdir. Daha da ötesi, bu cinayetler PKK yanlısı basın organları tarafından "ajanlar hak ettikleri cezayı aldı" üslubuyla adeta gururla yayınlanmıştır.

PKK üyeliğinden 10 yıl cezaevinde kalan Aytekin Yılmaz, örgüt içi infazları anlattığı "Yoldaşını Öldürmek" adlı kitabında, bu cinayetlerin PKK mensupları tarafından halay çekilerek kutlandığını anlatır:

> Ben iki olayda halay çekildiğini gördüm. Biri 1990'lı yıllarda gerillalar (PKK mensupları) karakol basıp 20-30 askeri öldürdüğündeydi. Bana korkunç gelirdi. İkinci halay da yoldaşlarını öldürdükten sonra çekilen halaydı.

Bu cinayetlerden bazıları şöyledir:

PKK'nın kurucularından olan Ordulu Haki Karer'in zaman zaman öne çıkması Öcalan'ı rahatsız etti. 18 Mayıs 1977'de, Gaziantep'te bir kahvehanede **şüpheli bir şekilde vuruldu.**

PKK Avrupa Sorumlusu Çetin Güngör, örgütün kongresinde yöneticilerin faaliyetlerini eleştirdi. Ajan olduğu gerekçesiyle **1984'te Stockholm'de öldürüldü.**

12 Eylül darbesinde yakalanıp 11 yıl Diyarbakır Cezaevi'nde kaldıktan sonra tahliye olan Ali Rıza kod adlı Mehmet Çimen, Almanya'da üst kademeyle görüş ayrılığına düştü. Suriye'ye çağırıldı. **Örgüt kararıyla banyo küvetinde üzerine asit dökülerek infaz edildi.**

Örgütün kurucu isimlerinden olan ve Erzincan-Tunceli sorumluluğu yapan Yıldırım Merkit, ajan-işbirlikçi ilan edildi. Romanya'da **uğradığı silahlı saldırı sonucu öldürüldü.**

PKK'nın kuruluş aşamasında yer alan Kani Yılmaz (Faysal Dumlayıcı) Öcalan yakalandığında Avrupa'da yer bulamamasının sorumlusu olarak gösterildi. İki PKK ajanının **aracına yerleştirdiği bomba ile 10 Şubat 2006'da öldürüldü.**

PKK genel sekreter yardımcılığına kadar yükselen Mehmet Şener, ajan olduğu suçlamasıyla **iki tetikçi tarafından kurşunlandı.** (Mehmet Şener, Paris'te öldürülen Sakine Cansız'ın nişanlısıydı.)

PKK'nın kurucu üyelerinden Ali Ömürcan, Lübnan'da **Cemil Bayık tarafından sorgulanarak idam edildi.**

PKK'nın III. Kongresi'nde genel sekreter birinci yardımcılığına getirilen Halil Kaya, **Öcalan'ın talimatıyla kurşuna dizildi.**

Bunlar gibi yaklaşık 17 bin insan öldürüldü. Bu insanların bir çoğunun ölümü tarihe faili meçhul olarak geçti. Oysa failler meçhul değildi, gayet iyi biliniyordu. Örneğin 1986 yılında Almanya'da hazırlanan bir iddianamede, bu infazların emrinin Öcalan tarafından verildiği Savcı tarafından kayda geçilmişti. Türkiye'de solun önemli isimlerinden biri olan ve yaklaşık 18 yılını cezaevinde geçiren İsmail Beşikçi PKK tarafından öldürülen binlerce insanın ve yakınlarının durumunu şöyle anlatır:

> PKK içinde, Mehmet Şener gibi yüzlerce infaz var... Oğulları, kızları kendi arkadaşları tarafından, PKK tarafından infaz edilenler ise bir sessizliğe gömülmüş, hayattan tamamen kopmuşlardır. Bu aileler için başvurulacak bir makam yoktur… PKK, örgütlerinin isimlerinde, yazılarında, konuşmalarında, 'demokratik'

sözcüğünü çok kullanıyor. Bu sözcüğü çok kullanarak demokrat olduğu izlenimini yaratmaya çalışıyor. Demokratik ulus, demokratik vatan, demokratik özerklik vs. sözcüklerini sık sık kullanarak demokrat olamazsınız. Demokrat olmanın tek ölçütü vardır. O da ifade özgürlüğüdür. İfade özgürlüğü yaşama geçmeden demokrat, demokratik olamazsınız.

Görüldüğü gibi PKK mensupları kendi arkadaşlarını dahi zerre tereddüt etmeden katledebilecek bir ahlaksızlığa sahiptir. Ve bu zihniyete sahip bir örgütün herhangi bir şekilde "demokratik", "ekolojik", "kadına değer veren" bir sistem kurması mümkün değildir. PKK'nın kuracağı tek sistem tıpkı Kuzey Kore gibi ruhsuz, acımasız, despot bir sistemdir.

PKK Kadına Değer Vermez, Onu Sömürü Aracı Olarak Kullanır

Önceki bölümlerde sözünü ettiğimiz bazı Batılı çevrelerin, PKK'yı sözde demokratik, modern ve sempatik gösterme çabalarında kullandıkları en önemli araçlardan biri de "kadın" unsurudur. Bu çevreler, PKK mensubu olmayı Kürt kadını için adeta eşsiz bir fırsat, bir övünç kaynağı gibi sunarken toplumda hassas olan "kadın" algısı üzerinden PKK'ya yeni, parlak bir imaj oluşturmayı planlamaktadır.

Bunun son örneklerinden biri İngiltere merkezli Middle East Eye haber sitesinde 31 Temmuz 2015'te yayınlanan, Eleonora Vio tarafından hazırlanmış "PKK'nın Kadın Gerilla Savaşçıları" başlıklı makaledir. Örgütün imajını düzeltme mantığı makalede, "yeniden markalaşan PKK" terimi ile ifade edilmektedir.[25]

Makalede PKK'lı kadın gerillaların, sözde kendilerinin ve halklarının bağımsızlığını kazanmak amacıyla PKK'ya katıldıklarından bahsedilmekte ve Kürt ve Türk kadınının özgürlüğüne kavuşmak için dağa kaçıp silahlı bir terör örgütüne katılmayı göze alacak derecede bir baskı ve esaret altında olduğu safsatası ciddi biçimde vurgulanmaktadır. Buna karşın, PKK'nın kadınlar için güya ne büyük bir kurtuluş ve özgürlük fırsatı olduğu mesajı verilmektedir. Mizanseni tamamlamak için, rollerini başarıyla oynayan 8-10 kadının birarada neşe ve mutluluktan uçan, kahkahalar atarak aralarında şakalaşan, "masum" görünümünde pozları da yazının satırları arasına serpiştirilmektedir.

Elbette bu makaleyi okuyan birçok yabancı, Türkiye'deki, Kürt, Türk, Laz, Çerkes hangi etnik kökenden olursa olsun tüm kadınların, erkeklerle eşit hak ve özgürlüklere sahip olduklarını bilmemektedir. Diledikleri gibi serbestçe yaşadıkları, okudukları, çalıştıkları, meslek sahibi oldukları, seyahat ettikleri, eğlendikleri, istedikleri kıyafetle dolaştıklarından, özgürce evlenip boşanabildiklerinden, rahatça siyasete atılabildiklerinden de habersizdir.

Bu nedenle, medyanın bu tür toplum mühendislikleri, konu hakkında bilgi düzeyi düşük çoğunluk kitleyi hedef aldığından istenen kamuoyu algısını oluşturmak zor olmamaktadır. Oysa aynı medyada madalyonun öteki yüzünden hiç bahsedilmemektedir.

– PKK Kadınları Özgürlük Savaşçısı mı Yoksa Sömürü Metası mı?

Geçtiğimiz yıllarda PKK'dan kaçarak Türk makamlarına teslim olan 57'si kadın 220 teröristin ifadelerinden örgüt içindeki kadınların nasıl bir sefalet, perişanlık, fiziksel ve psikolojik yıkım içinde oldukları gözler önüne serilmektedir.

Teslim olan kadın PKK'lıların anlatımlarına göre örgütte kadınlar için köle hizmeti verme, dayak, aşağılanma ve tecavüz gündelik olaylardandır. Kadın PKK militanlarının pişmanlık dolu ifadelerinden bazı çarpıcı bölümler şöyledir:

> Havin kod adlı N.D.: 3 yıl önce dağa çıkarken umutlarım vardı. Ama kölelik yaptım. Bir tek ağrı kesici olmadığı için kendini öldürenlere şahit oldum.

Nudem kod adlı F.D.: Dağa çıktığımın birinci ayında pişman oldum. Kurtuluşu ölümde görüyorduk.

Awesta kod adlı F.T.: Örgüte katıldım. 3. günün gecesi battaniyemin altına gelen kişinin 'sus yoksa öldürürüm' tehdidiyle tecavüze uğradım.

Dicle kod adlı E.B.: Evimizde 8 kardeşe bakıyordum. Ama dağda 80 kişinin yemeği, bulaşığı, ekmeği bana yıkıldı.[26]

Görüldüğü gibi, gerçekler Middle East Eye'ın makalesinde kurgulanan senaryodan çok farklıdır. Sözde özgür olmak için örgüte katılan kadınlar bütün gün odun kesmek, yemek yapmak, sığınak kazmak, yüzlerce erkek teröristin köleliğini yapmak ve örgüt yöneticilerinin cinsel istismarına boyun eğmek zorundadır.

–PKK Lideri Abdullah Öcalan'ın Kadına Bakışı

Örgütün kurucusu ve lideri Abdullah Öcalan'ın kadın, özellikle de Kürt kadını hakkındaki hakaret dolu ifadeleri tek başına, Batılı çevrelerin propaganda malzemesi yaptığı "PKK'nın kadına değer verdiği" yalanını kökünden silmeye yeterlidir:

"Kürt kadınlarının çoğunun bedenleri ölü, kokuşmuş, soğuk ve çok kabadır. Fizikleri biraz böyledir, ruhları donuktur. Fikir düzeyi hiç yoktur... Bir papağan kadar bile sözcükleri tekrarlayamaz.[27]

Yine Öcalan'ın 1998'de kadın militanlara hitaben yaptığı, filme de çekilen konuşmasında, *"Aşka karşı zayıfım. Bundan çekinmiyorum. Ancak* ***güvercinlerim benden uzaklaşırsa, bunun cezasını çeker. Daha önce benden uzaklaşanlar cezalarını buldu."***[28] şeklindeki ifadeleri de örgütte kadına yönelik tehdit ve şiddetin dehşet verici boyutlarını ortaya koymaktadır.

Nitekim, 2003'te üç arkadaşıyla birlikte PKK'dan kaçarak Irak'a yerleşen Dilaram kod adlı militan, örgütteki yaşamını kaleme aldığı *"Özgürlüğe Kaçış"* isimli kitabında, Abdullah Öcalan'ın 'Yoğunlaştırma evi' diye anılan Şam'daki evinde birçok genç kızın yanısıra kendisinin de defalarca tecavüze uğradığını anlatmaktadır.

Dilaram'ın, kendisi gibi örgütten kaçan 14 kadının başından geçenleri anlattığı kitap, Öcalan, Cemil Bayık, Murat Karayılan gibi PKK yöneticilerinin kadın militanlara yönelik, sömürü, tecavüz ve şiddet uygulamalarının sayısız örnekleriyle doludur. Bu sisteme itaat etmeyenlerin ise, hamile bile olduklarına bakılmaksızın yine bu yöneticilerin emriyle nasıl infaz ettirildikleri, bu infazların diğer kadın militanların elleriyle nasıl yaptırıldığı da Dilaram'ın aktardığı dehşet verici hatıraları arasındadır.

Örnekler saymakla bitmez. Ancak ne yazık ki PKK, kadın faktörünü, örgüt içinde kendi çirkin çıkar ve hizmetlerine kullanırken, uluslararası kamuoyuna karşı da büyük bir iki yüzlülükle, propaganda malzemesi olarak kullanmaya devam etmektedir. Bir kısım çevreler de bilerek veya bilmeyerek bu çirkin oyuna alet olmaktadır.

PYD, YPG, HPG, SDG, PJAK Hepsi PKK'nın Kollarıdır

Bugün Suriye'nin kuzeyinde, ABD ve koalisyon güçleri, 'IŞİD'le mücadele' adı altında PKK terör örgütünün Suriye uzantısı PYD ve onun askeri kanadı YPG'ye açık bir destek vermektedir. Başta İngiltere olmak üzere Avrupa ve ABD medyasının önemli bir bölümü ile bunların Türk medyasındaki uzantıları da bu desteğin propaganda kanadını oluşturmaktadır. Bu propaganda kanatları, PYD ve YPG'nin PKK'dan farklı olduğu, terör örgütü olmadığı dezinformasyonunu 7/24 dünya kamuoyuna telkin etmekle görevlidir.

Oysa PYD, tüm bu ülkelerin resmen terör örgütü olarak kabul ettikleri PKK'nın Suriye'de taktığı maskeden başka bir şey değildir. Kendi çıkarları gereği, bu maskenin arkasını görmezden gelen Batılı güçler, PKK'yla aynı terör örgütü

olan PYD'yle ittifak yaparak bu maskeyi ayrı bağımsız bir kişilik olarak kabul etme tiyatrosunu sürdürmekte de kararlı görünmektedir.

Nitekim ABD Dışişleri Sözcüsü John Kirby, PKK'nın bir terör örgütü olduğunu belirtirken PYD ve onun askeri kanadı YPG'nin PKK'dan ayrı olduğunu, onları desteklediklerini, silah ve malzeme yardımı yaptıklarını ve bundan sonra da yapacaklarını her fırsatta açıklamaktadır. Zaten IŞİD'e karşı aylardır operasyon düzenleyen ABD ve koalisyon güçlerinin, PYD'ye bugüne kadar tonlarca silah ve cephane yardımı yaptığı bilinmektedir. Bu silahların doğrudan PKK'nın eline geçtiği ve Türkiye'deki terör eylemlerinde kullanıldığı da bir sır değildir. ABD şu anda daha da ileri giderek bu yardımları İncirlik üzerinden yapmayı, diğer bir deyişle PKK'nın Türkiye'ye yönelteceği silahların Türkiye üzerinden gitmesini planlamaktadır.

Avrupa da bu konuda o kadar masum değildir. PYD temsilcileri ve YPJ komutanlarının İtalyan Parlamentosunda[29], Fransa'da Elysee Sarayı'nda[30] resmi olarak davet edilip en üst düzeyde ağırlandığı basında yer almıştı.

YPG'yi Desteklemek ABD İçin Tarihi Bir Stratejik Hata

Amerika'nın yakın tarihine bakacak olursanız komünizmle mücadelenin önemli bir yeri olduğunu görürsünüz. ABD, soğuk savaş döneminde SSCB ve Çin önderliğinde gelişen komünizmin yayılmacı politikasını durdurabilmek için Kore'de, Küba'da, Vietnam'da, Afganistan'da ya doğrudan mücadele etmiş ya da buralarda mücadele edenlere destek olmuştur. Bu uğurda milyonlarca dolar harcayan ABD, gerektiğinde de Amerikan gençliğinin bu uğurda canlarını vermesini bile göze almıştır.

Bugün Ortadoğu'da yaşanan gelişmelere bakıldığında ABD'nin komünizm karşısındaki kararlı politikasını sürdürdüğünü söylemek bir hayli güç. Öyle ki bu değişim bölgedeki en önemli müttefiki Türki'yeyle olan ilişkilerini oldukça olumsuz etkiliyor.

Sorun, ABD'nin Suriye'de desteklemekte olduğu PYD ve onun silahlı kanadı YPG'den kaynaklanıyor. Tüm açık ve gizli istihbarat raporlarında yer aldığı üzere, YPG terör örgütü PKK'nın bir kolu ve iki örgüt arasında organik bağ olduğu açık. PYD, PKK'nın anayasası olarak bilinen ve komünist esaslara göre düzenlenmiş olan KCK Sözleşmesini kendine esas alıyor.

Amerikan yönetimi ise, Suriye'de mevcut çıkarlarına uygun bulduğu için, bu açık gerçekleri göz ardı ediyor ve YPG'nin IŞİD karşısında etkin bir güç olduğu varsayımıyla hareket ediyor.

Artık Amerikan medyasına bile yansıyan veriler Türkiye'nin hiç de haksız olmadığını ortaya koyuyor. Söz gelimi Wall Street Journal Gazetesi'nin internet sitesinde PKK'lı kadın terörist Zind Ruken'in söyledikleri PKK ve PYD arasındaki bağlantıyı şöyle açıklıyordu: "Kimi zaman bir PKK'lıyım, kimi zaman PJAK'lı, (PKK'nın İran'da aktif olan müttefik kolu) kimi zaman da YPG'liyim. Fark etmiyor. Hepsi PKK'nın bir kolu."[(1)]

YPG'nin içindeki PKK bağlantısını bununla sınırlı değil. Bir diğer bağlantı, Başkanı Barack Obama'nın özel temsilcisi Brett McGurk, YPG'nin yöneticisi Polat Can'ın bizzat elinde plaket aldığında ortaya çıktı. Polat Can Türkiye'de PKK için eylemler yapmış bir teröristti. Bu olayı takiben Türk basınında Polat Can'ın PKK mensubu diğer teröristlerle birlikte yer aldığı fotoğraflar yer aldı.[(2)]

ABD yönetiminin de aslında YPG'nin PKK'ya bağlı terörist bir örgüt olmasından habersiz olmadığı biliniyor. ABD'nin eski Suriye büyük elçisi Robert Ford bunu 'PYD'nin PKK olmadığı söylemi bir safsata' sözleriyle dile getirmişti. Başta CIA, FBI ve Savunma Bakanlığı olmak üzere Amerikan devletinin farklı birimlerinin terörle mücadele çabalarının koordine edilmesi için 11 Eylül 2001 saldırılarından sonra kurulan Ulusal Terörle Mücadele Merkezi'nin (NCTC) internet sitesinde yer alan bir bilgi de bu durumu teyit etmekteydi.

NCTC'nin, Suriye'nin kuzeyindeki Kürtlerin örgütlendikleri PYD'yi, PKK olarak bilinen Kongra-Gel'in (KGK) "Suriye kolu"olarak nitelendirdiği ortaya çıktı. Bu değerlendirmenin Türk medyasında gündeme gelmesinin hemen ardından ilgili internet sayfasına erişimin engellenmesi ise kuşkusuz dikkat çekici bir durumdu.[3]

PKK PYD bağlantısını gösteren bir diğer bilgi ise ABD Devlet Yayınları Ofisi'nin yayınladığı ABD Temsilciler Meclisi Dış İlişkiler Komitesi tutanaklarında yer alıyor.[4] ABD Devlet Yayınları Ofisi (GPO), ABD Hükümetinin resmi bilgi çıktılarını korumak için Federal Hükümetin üretim, kataloglama, indeksleme ve kimlik doğrulama gibi resmi, dijital ve güvenli bir kaynağı.

Bu tutanaklarda PKK ve PYD terör örgütlerinin ilişkisi kabul edilerek, "PKK-PYD aynıdır" deniliyor. Bu tespiti yapan ise Temsilciler Meclisi'nin 20 Kasım 2013 tarihli 113. kongresinin ilk oturumunda söz alan ve Ortadoğu uzmanı olarak bilinen Andrew J. Tabler. Tabler, Temsilciler Meclisi Dış İlişkiler Komitesi'nde yaptığı açıklamada, "Kürdistan İşçi Partisi olarak bilinen PKK ile yakından bağlantılı olan Kürt Bölgelerinde Demokratik Birlik Partisi (PYD) ise bölgede hakim konumda bulunmaktadır" diyor.

Bu gelişmeler ABD'nin, YPG ile PKK arasındaki terörizm ilişkisini kabul etmemesinin nedeninin istihbarat yetersizliğinin değil, Ortadoğu politikasının gereği olduğunu gözler önüne seriyor.

Bu kanaati güçlendiren bir demeçte ABD'nin Ankara eski Büyükelçisi Francis J. Ricciardone'den geldi. Türk-Amerikan Dernekleri Asamblesi'nin (ATAA) düzenlediği 36. Yıllık Türk-Amerikan Konferansı'nda konuşan Riciardone Amerikalılar'ın PYD'nin PKK'nın bir parçası olduğunu anlaması gerektiğini, böyle bir şey yokmuş gibi davranmanın anlamsız olduğunu söyledi.[5]

ABD yöntemi en üst düzey ağızlardan "Biz, PYD'yi terör örgütü olarak tanımlamıyoruz" dese de eldeki veriler bunun tam aksini gösteriyor. CIA gibi dünyanın en önde gelen bir istihbarat örgütüne, en gelişmiş takip ve dinleme sistemlerine sahip bir ülkenin, -Türkiye'nin sunduğu bilgi ve deliller de elinde iken- YPG'nin PKK'nın ortağı olduğunu fark edememiş olması pek gerçekçi görünmüyor. Peki, o zaman ABD neden böyle yapıyor?

Görünüşe göre ABD'nin amacı YPG'yi IŞİD ile mücadelede bir araç olarak kullanmak. Oysa YPG'nin koalisyonun hava desteği olmadan IŞİD karşısında hiçbir askeri başarısı yok. Ayrıca YPG, IŞİD ile mücadeleyi Suriye'de bölgeyi işgal etmek ve yağmalamak için bir fırsata dönüştürmüş durumda. Çok sayıda insan hakları örgütünün raporuyla belgelenen bu durum geçtiğimiz günler de bir kez daha teyit edildi.

Türkiye'de yayın yapan Ermenilere ait Agos Gazetesi'nin internet sitesi, Suriye'deki Süryani ve Ermeni kurumları düzenlediği ortak bir bildiriye yer verdi. Suriye'deki 16 kurumun altında imzası olan bildiriye göre YPG, insan haklarını ihlal ediyor, özel mülkleri gasp ediyor, insanları zorla askere alıyor, haksız vergi (haraç) koyuyor ve kilise okullarının müfredatına müdahale ediyor.[6]

Tüm bu bilgiler ışığında, Amerika'nın Suriye'de kimlerle aynı safta durduğunu yeniden değerlendirmesi ve komünist bir terör örgütünü güçlendirmenin nasıl felaketlere yol açacağını görebilmesi gerekir.

1- http://www.wsj.com/articles/americas-marxist-allies-against-isis-1437747949
2- http://setav.org/en/turkey-us-and-pyd-strategic-ally-or-local-partner/opinion/36819
3- https://www.middleeastmonitor.com/articles/middle-east/24079-for-everyones-sake-support-for-the-pkk-pyd-should-be-abandoned
4- https://www.middleeastmonitor.com/news/americas/24189-us-blocks-own-online-anti-terror-documents-linking-pyd-to-pkk
5- http://docs.house.gov/meetings/FA/FA18/20131120/101513/HHRG-113-FA18-Transcript-20131120.pdf
6- http://www.agos.com.tr/tr/yazi/13260/rojavada-hiristiyanlar-pydye-tepkili

Öcalan'ın Emri ve Baas Rejimi'nin Desteğiyle Kurulan PYD

Suriye Baas rejimi PKK ve Abdullah Öcalan'ın her zaman koruyucusu olmuştur. 1978'de PKK'nın kuruluşunu ilan etmesinden kısa bir süre sonra, 1979'da, Öcalan'ın sığındığı ülke Suriye idi. Türk Devleti'nin ısrarlı uyarılarına rağmen Baas rejimi örgütün palazlanması için her türlü desteği verdi. Türkiye'de sayısız kanlı eyleme imza atan teröristlerin büyük kısmı Suriye'deki kamplarda yetişti. Öcalan'ın en önemli destekçilerinden biri hiç kuşkusuz Baas rejiminin eli kanlı istihbaratı El-Muhabarat idi.

Suriye 1999 yılında, Türk devletinin manevi baskısı sonucunda, Öcalan'ı ülkeden çıkardı. Örgüt ise El-Muhabarat'a emanet edildi. Teröristlerin bir kısmı Kuzey Irak'a ve Kandil'e geçti. Geride kalanların ne olacağını ise Baas rejimi organize etti. El-Muhabarat'ın yönlendirilmesiyle yeni isimle bir yapı kurularak, örgütün hem maddi varlığı hem de elemanları bu yapının denetimine bırakıldı. İşte bugün Demokratik Birlik Partisi yani PYD olarak bilinen hareket, o günlerde El-Muhabarat'ın bizzat oluşumuna destek verdiği, Öcalan'ın örgütünün bizzat kendisidir.

PYD resmi kayıtlara göre ise 2003 yılında kuruldu. İdeolojik lider olarak Öcalan'ı gördüğünü, yasal yönetim olarak ise Kongra-Gel (Kürdistan Halk Kongresi)'e bağlı olduğunu açıkladı. Eş başkanlık sistemini kullanan PYD'nin bir başkanı Öcalan'la aynı sofrayı paylaşan Salih Müslim, diğer başkanı ise PKK'nın merkez üssü konumundaki Kandil'de yaşayan kadın militanlardan Asya Abdullah'tır. Salih Müslim PYD'nin, Avrupa'da ve diğer ülkelerde görüşmeler yürüten, basına demeçler veren görünen yüzüyken, Asya Abdullah PYD'nin -Kandil'deki- gerçek yöneticisidir.

Tüm bu gerçeklere rağmen, PKK ile arasında sadece ideolojik bağ olduğunu iddia eden PYD'nin doğru söylemediğinin önemli bir somut delili daha vardır: PYD, KCK'nın şemsiyesi altında olan bir harekettir. KCK ise Avrupa ve Ortadoğu'daki tüm PKK yapılarının üst kuruluşudur. PKK ve PYD'yi de içine alan sözde konfederal devlet yapısının, yani Bağımsız Komünist Kürdistan hayalinin tasarlanmış tüm devlet organlarını temsil eden organizasyondur. KCK yürütme konseyi bu sözde Bağımsız Komünist Kürdistan devletinin yürütme erkini temsil eder, örgütün sözde hükümetidir. PKK ve PKK'nın alt birimleri olan tüm silahlı gruplara ve bölgedeki tüm örgütlenmelere hükmeder. Bu şemsiye altındaki örgütlerden biri de PYD'dir. Dolayısıyla PYD sadece ideolojik olarak değil yapısal ve maddi olarak da tam anlamıyla bir PKK uzantısıdır, PKK'dan hiçbir farkı yoktur.

YPG, Kandil'de Eğitilen PKK'lı Teröristlerden Oluşmaktadır

PKK safında eylem yapan çok sayıda Suriye kökenli militan vardır. Bunlar Türkiye'deki eylemlere de katılmışlardır. PYD ve PKK silahlı güç olarak da içiçe geçmiş iki yapıdır. PKK içinde eylem yapan Suriye kökenli militanlar, PYD'nin silahlı gücünün de çekirdek yapısı olmuştur.

PYD'nin silahlı gücünün adı YPG (Halk Koruma Birlikleri)'dir. 5 ila 10 bin militanı olduğu tahmin edilen YPG'nin militanlarının neredeyse hepsi Kandil'de hem ideolojik hem silahlı eğitim almıştır. YPG militanlarının gerçek yöneticisi Kandil'deki PKK liderleridir. YPG'ye katılan yeni militanlar önce Kandil'de Marksist Leninist Stalinist ideolojik eğitim alır. Bu eğitimin ardından silahlı eğitime geçilir, Kandil'deki PKK liderleri temel askeri eğitimi verir. Daha sonra ise Afrin, Kobani ve Cezire'de kurulmuş olan askeri akademilerde eğitime devam edilir.

– Aynı Terör Örgütü, Farklı İsimler

Gerçekte, PKK ve PYD aynı terörist yapılanmanın yalnızca farklı isimlerinden başka bir şey değildir. Binlerce PKK militanı bugün PYD saflarında çarpışmaktadır. Her iki örgütün de emir-komuta zinciri ve yöneticileri Kandil'e

bağlıdır. Her ikisi de lider olarak PKK'nın kurucusu Abdullah Öcalan'ı kabul etmektedir. PYD'liler işgal ettikleri köy, kasaba ve kentlerde ilk iş olarak Abdullah Öcalan posterlerini ve PKK paçavralarını asmaktadır.

Farklı isimler yalnızca PKK militanlarının bulunduğu bölgeye göre, hedef saptırmak, algı karmaşası oluşturmak gibi amaçlarla uygulanan bir göz boyama taktiğidir. Örgüt, adeta alfabenin bütün harflerini kullanarak kendi içinde, sürekli farklı isim ve kısaltmalar altında birimler, fraksiyonlar ve hiyerarşiler türetmektedir.

Örneğin İran'daki PKK'ya PJAK, Suriye'dekine PYD, bunun silahlı ordusuna YPG, bu ordunun kadın militanlarına YPJ, PKK'nın askeri kanadına HPG, gençlik kanadına YDG-H, üst yapılanmasına KCK gibi isimler verilmektedir. Oysa, bunların her biri aynı terör örgütü PKK'nın uzantılarından başka bir şey değildir.

'The Wall Street Journal'ın internet sitesinde, Matt Bradley ve Joe Parkinson'ın hazırladığı ve 24 Temmuz 2015'te yayınlanan, *"A Personal War-America's Marxist Allies Against ISIS"* başlıklı makalede PKK ve uzantılarının gerçekte aynı terör örgütü olduğu şöyle geçmektedir:

> PKK, katılımcılarının – yani Suriye'de YPG, İran'da PJAK olarak adlandırılan gruplar ve Irak'taki HPG'nin – ayrı fakat yakından bağlantılı olduklarını söylerken, PKK savaşçıları ve bir kısım analizciler ise hepsinin bir ve aynı olduğunu söylüyor. Ms. Ruken (makalede röportaj yapılan PKK'lı militan Zind Ruken), **"hepsi pkk fakat farklı kolları" diyor, "ben kimi zaman bir pkk, kimi zaman bir pjak, kimi zaman ise bir ypg'yim. Gerçekte hiçbir önemi yok. Hepsi pkk'nın kolları".**

Yine aynı makalede, PKK uzantısı bu örgütlerin de bizzat Abdullah Öcalan tarafından kuruldukları ve ona bağlılık yemini ettikleri şöyle belirtilmektedir:

> Kürt gerilla grupları bir Türk adasında 1999'dan beri mahkum olan PKK lideri Abdullah Öcalan'a bağlılık yemini ediyorlar. Bugün YPG, HPG ve PJAK'a dönüşen PKK katılımcılarını Öcalan, 2005'te hapishaneden kurdu.[31]

PYD, 2011 Nisan'ında bizzat PKK lideri Öcalan'ın, avukatları kanalıyla Esad ile yaptığı işbirliği pazarlıkları sayesinde rejim tarafından tanınmış ve Suriye'nin kuzeyinde bazı Kürtleri organize ederek rejim yanlısı, otonom bir bölge oluşturmasına izin verilmiştir. Yine Öcalan'ın İmralı'dan yürüttüğü girişimler ve üst düzey PKK yöneticilerinin Suriye trafiği sonucunda Suriye'de idam cezalısı olan Salih Müslim, cezası kaldırtılarak Irak'taki PKK kampından Suriye'ye PYD'nin başına getirilmiştir.

Kürt bölgelerinin kontrolünün sağlanması ve PYD milislerinin komuta ve eğitimi için Türkiye ve İran'dan bizzat 400 civarında üst düzey PKK yöneticisi Suriye'ye gönderilmiştir. Suriyeli muhaliflerin verdiği bilgilere göre yalnızca son 2 senede Türkiye üzerinden Afrin'e yaklaşık 10.000 PKK militanı giriş yapmıştır.

PYD'nin 2013'te yaptığı, ***"PYD, Batı Kürdistan'da demokratik toplumu inşa etmek için bir devrim yürütmektedir. Sonrasında sıra Kuzey Kürdistan'a yani Türkiye'ye gelecektir"*** açıklaması PKK/PYD'nin ortak hareket ettiklerini açıkça ortaya koymaktadır.

Kısaca, PYD'yi kuran da, ayakta tutan da yöneten de asker sağlayan da PKK'dan başkası değildir. Hal böyleyken, hala PYD'nin PKK'dan farklı ve bağımsız bir yapılanma olduğunu öne sürmek oldukça gülünç bir iddiadır.

– PYD Zulmü PKK Terörünü Aratmıyor

PYD ve Esad rejimi açık bir işbirliği içinde olduğu bilinen bir gerçektir. Rejime muhalefet eden Suriyeli Kürtler, Amude katliamı örneğinde olduğu gibi, bizzat PYD silahlı güçleri tarafından infaz edilmekte ya da tutuklanarak hapis, işkence ve kötü muameleye tabi tutulmaktadır. Afrin gibi PYD kontrolündeki birçok bölgede Kürt ve Arap gençleri silah zoruyla örgüt militanı yapılmaktadır. Pek çok Müslüman Kürt, Barzani ajanı oldukları gerekçesiyle idam edilmekte veya yurtlarından sürülmektedir.

PYD günden güne artan bir şiddetle, işgal ettiği bölgelerdeki Arap ve Türkmen halklarına katliam, işkence, terör ve sürgün yoluyla açık bir soykırım politikası uygulamaktadır. Söz konusu durum İnsan Hakları İzleme Örgütü'nün

Haziran 2014 tarihli raporunda da belgelenmiş durumdadır. PYD'nin geçtiğimiz yıl gerçekleştirdiği Kamışlı katliamı bu vahşet uygulamalarından yalnızca biridir. Son olarak PYD, ele geçirdiği Tel Abyad kentinden yerel halkı göçe zorlamıştır. IŞİD'le olan savaş sırasında Türkiye'ye sığınan Arap ve Türkmenlerin yurtlarına geri dönmesini de sınır kapılarını kapatarak halen engellemeye çalışmaktadır.

PYD, Cezire ve Ayn el Arap ile bunların arasındaki koridor bölgede Kürt kantonları oluştururken buraların nüfus yapısını da sistematik olarak değiştirmektedir. Bölgedeki Türkmen ve Arapları bin yıldır yaşadıkları topraklardan göçe zorlayarak yerlerine kendi PKK militanlarını yerleştirmektedir.

Nihai hedefe gelince, PKK, güneydoğu bölgesini Türkiye'den koparark Komünist Kürdistan'ın kuzey parçasını oluşturmayı planlarken, PYD de aynı şekilde hayali Komünist Kürdistan'ın güney parçasını, Suriye ve Irak topraklarından koparark hazırlama gayretindedir. Söz konusu terör örgütü bu amaç doğrultusunda her türlü terör, cinayet ve insanlık suçunu işlemekten çekinmemektedir.

Görüldüğü gibi, "PYD ayrı PKK ayrı" safsatası gerçeği yansıtmamaktadır. Mafya bir yere baskın yaptığında cinayeti işleyen de, kapıda bekleyen de, arabayı kullanan da aynı suçu işlemiş olur. Hepsi aynı suça ortaktır ve aynı mafya örgütünün üyesidir. Dolayısıyla Öcalan'a bağlı hareket eden tüm gruplar da aynı terör örgütünün birer parçasıdır ve işlenen insanlık suçundan sorumludur.

Manzara bu kadar açıkken, bir yandan PKK'yı terörist kabul edip diğer yandan bölgedeki çıkarları nedeniyle PYD'nin terör, zulüm ve soykırım eylemlerini göz ardı ederek bu örgütü meşru saymak, muhatap almak ve desteklemenin son derece çelişkili, etik ölçülerden uzak, çifte standart bir politika olduğu açıktır. Bu ilkesiz politikalarla, bölgede her ne pahasına olursa olsun kurulması planlanan Komünist Kürdistan'ın yakın gelecekte destekçilerini hayal kırıklığına uğratacak istenmeyen, tehlikeli komünist ittifaklara yöneldiğini görmek ise hiç de uzak bir ihtimal olmayacaktır.

ABD ve Batı IŞİD'e karşı stratejisini belirlerken iki bela (PKK/YPG-IŞİD) arasında seçim yapmak mecburiyetinde değildir. Akılcı ve doğru bir yaklaşım ile tüm belaları, kimseye zarar vermeden etkisiz hale getirmek mümkündür. PKK'nın IŞİD'le baş etmesi hem askeri hem siyasi hem de sosyolojik olarak mümkün değildir. IŞİD bir terör örgütüdür ve uyguladığı şiddet Kuran'a hiçbir şekilde uygun değildir. PKK da bölgenin değerlerine tamamen yabancı, Marksist Leninist Stalinist ideolojiyle hareket etmektedir. Bölge üzerindeki etkisi uyguladığı şiddete dayalıdır. IŞİD ise, her ne kadar Kuran'a uygun olmasa da, bölgede etkili olabilecek bir fikri yapıya sahiptir. Buna karşı alınabilecek tek etkili çözüm, IŞİD'in fikri yapısının yanlışlığını bölge halklarına anlatmak, yani İslam'a sonradan dahil edilmiş hurafelere karşı Kuran'ın gerçeğini anlatmaktır.

<u>IŞİD'i yok etmeyi planlarken;</u>

- **Bölge insanlarını PKK/PYD gibi Marksist Leninist Stalinist bir yapının inisiyatifine bırakmak,**
- **Havadan bomba yağdırmak,**
- **Ölümleri başka ölümlerle ortadan kaldırmaya çalışmak,**
- **Türkiye'nin bölünmesine zemin hazırlamak Ortadoğu'nun on yıllar boyunca kargaşa içinde kalması demektir.**

Ve böyle bir kargaşa sadece Ortadoğu'yu değil tüm dünyayı içine alıp yutabilir. Ne ABD ne Kanada ne Avrupa topraklarında huzur ve güvenlik kalır. Böyle bir felaketin gerçekleşmesini engellemek için;

- **Şiddetin her türlüsüne karşı tavır konulmalı,**
- **PKK terör örgütü ve uzantılarını güçlendirecek stratejilerden kaçınılmalı,**

- **IŞİD'in ideolojisine karşı bir an önce fikri mücadele başlatılmalı,**
- **Silahla çözüm aramaktan tamamen vazgeçilmelidir.**

Terörü Bitirmek İçin Eğitime Dayalı Fikri Mücadele Gereklidir

Dünyanın en batısından en doğusuna kadar pek çok ülke terörizm belasından giderek daha çok etkileniyor.

Uluslararası bir sorun haline gelen terörist akımlar ideolojik temellidir. Bunların bölümü PKK, Aydınlık Yol (Shining Path) ve FARC örgütlerinde olduğu gibi Marksist ideolojiye dayanmaktadır. Bir kısmı ise Neonaziler, Çetnikler ya da Altın Şafak gibi aşırı sağcı, faşist ideolojinin takipçileridir.

Bunların dışında kalan terör örgütlerinin büyük bir bölümü ise din referanslıdır. Bugünlerde son derece gündemde olan İslam adına hareket eden birçok radikal örgüt bu tarz örgütlerdendir. Bu örgütler, İslam inancına girmiş olan çeşitli hurafeleri, hiçbir temeli olmayan yasakları ve cezalandırma yöntemlerini kullanarak eylemler yapmakta, kendilerince İslam dininin adını kullanarak, insanları Kuran'da yeri olmayan bağnaz bir anlayışa göre yaşamaya zorlamaktadırlar. Bu örgütlerin uyguladığı şiddet Kuran'da yoktur.

Terörist Eylemler Bir Fikre Dayanmaktadır

İster ideolojik kökenli, isterse din referanslı bağnaz zihniyette olsun tüm bu örgütler şiddet kullanarak felsefelerini hâkim kılmayı amaçlamaktadırlar. Farklı niteliklerde de olsa hepsi bir fikri alt yapıya sahiptirler. Uyguladıkları terörist eylemlerin tamamı bir fikre dayanmaktadır.

Burada önemli olan örgüt elemanlarının silahlı eylemlerini meşru görmelerini sağlayan ideolojik eğitimdir. Bu hiçbir zaman aksatılmaz ve aşama aşama farklı mekânlarda farklı metotlarla gerçekleştirilir. Eğitilen gençler, insanları ölünce yok olup gidecek bir tür hayvan olarak görmeye başlar, sonunda da rahatça insan öldürebilecek zalim bir teröriste dönüşürler.

Devletlerin tamamı terör örgütlerinin bu faaliyetlerinden haberdardır. Tüm eğitim materyelleri, yöntemleri, istihbarat servisleri ve emniyet güçlerince bilinir. Ne var ki örgütlere karşı mücadele yürütülürken genellikle bu eğitim sistemini yok etmeye yönelik fikri mücadele değil, silaha dayalı askeri mücadele tercih edilir. Oysa örgütlerin fikri alt yapılarına karşı alınan tedbirler ile militanları silah kullanır hale gelmeden durdurmak mümkündür. Hatta örgüte yeni elemanlar kazanmalarının önüne geçilmesi de mümkündür.

Fikre Karşı Fikir ile Mücadele

Peki, terör örgütlerinin fikri altyapıları nasıl çökertilir? Fikri yapıyı topla tüfekle yok etmek imkânsızdır. Bu nedenle devletlerin fikre karşı fikirle mücadele yöntemi geliştirmesi acil olan bir gerekliliktir.

Faşizm, komünizm, materyalizm, şiddet ve terör birbirlerinden ayrılmaz bir bütündür. İnsanları isyana, kavgaya, çatışmaya, bozgunculuğa, sevgisizliğe, bencilliğe ve ahlaksızlığa yönelten bu ideolojinin büyük bir aldatmaca olduğu anlatılmadan, sadece askeri yöntemlerle insanlar arasında dostluk ve kardeşliğin tesis edilmesi mümkün değildir. İster faşist isterse komünist olsun bu örgütlerin elemanları hayatı bir çatışma ve mücadele alanı olarak görürler. Birine göre çatışmanın nedeni insanlar arasındaki sınıfsal farklılıklardır, diğerine göre ırksal. Yaşamı salt mücadeleden ibaret gören örgüt üyeleri için artık ailenin, din ahlakının, namus ve şerefin bir önemi kalmıyor. Bu insanlar her türlü sapkın ideoloji ve akımın peşinden gidebiliyor.

İdeolojik kökenli terörist hareketleri önceden durdurabilmek için gençlere komünizm ve faşizm gibi tüm akımlar öğretilmeli, ancak bunlarla birlikte mutlaka bilime dayalı cevapları da anlatılmalıdır.

Marksistler'in, Marksist-Leninistlerin, Maocuların veya bir başka komünizm versiyonunun -ve hatta faşizmin- sözde bilimsel dayanağı, Darwin'in evrim teorisidir. Bu teori, Marx'ın ifadesiyle komünizmin "doğa bilimleri açısından temeli"dir. Engels diyalektik materyalist öğreti açısından Darwin'i Marx'la eşdeğer görmüştür. Lenin ve Trotsky Darwin'den etkilenmişler, Stalin genç bir din adamı iken Darwin'i okuduğu için ateist olmuştur. Mao'nun ve Çin komünizminin entelektüel temelleri tamamen Darwinizm'de gizlidir. 1968'de dünyayı sarsan Marksist öğrenci hareketinin lideri Herbert Marcuse de yine Darwinizm'den ve özellikle Darwin'in "uygun olanların hayatta kalması" fikrinden etkilenmiş bir ideologtur.[32] Darwinizm'i kendisine rehber eden sosyalistler sıralandığında; Karl Kautsky ve Eduard Bernstein gibi revizyonist Marksistler ve İngiliz solunun kaynağı sayılan ünlü "Fabian Society"nin kurucuları gibi geniş bir yelpaze çıkmaktadır.[33]

Darwinizm olmadan komünizm de var olamaz. Dolayısıyla, 20. yüzyılda 100 milyondan fazla insanın canına mal olan ve hala alttan alta örgütlenme ve güçlenme çabası içinde olan komünizmin tek gerçek panzehiri, Darwinizm'in bilimsel ve fikri alanda çürütülmesidir. Darwinizm'in bilimsel yönden tamamen çökmüş bir teori olduğu, canlıların evrimle var olmadıkları, Allah tarafından kusursuzca yaratıldıkları ortaya konduğunda, geriye ne Marx ne Lenin, ne Mao ne de duvarlarına bunların posterlerini asarak kan döken veya dökmeye hazırlanan militanlar kalacaktır.

Ne var ki fikri mücadele bugüne kadar hiç denenmemiş ve uygulanmamış. Beyni yıllarca darwinist materyalist eğitim ile yıkanmış olan bir insana komünizmin ve faşizmin bilgisizliğin ve cahilliğin ürünü olduğu anlatılmalı. Darwinizm aldatmacasının ortadan kalkması, komünizm gibi "kan dökme kuyularını" yok ederken, bir yandan da bunların hiçbir temele dayanmayan sahte inançlar olduğu izah edilmeli. Tüm bunların mantıksızlığı gözler önüne serilmeli. Bütün bu ideolojilerin sahte olduğu ispatlandıktan sonra ona Allah sevgisi anlatıldığında bu sahte düşüncelere bağlılığı derhal sona erecektir. Yaptığının bir anlamı kalmayacaktır. Terörün onun için artık bir manası olmayacaktır. Böyle bir insanın artık beyni fethedilmiştir. Özellikle televizyon ve radyo yoluyla yapılacak fikri mücadeleye hiçbir terör örgütü dayanamaz. Fikri inancını kaybetmiş bir hareket ise ayakta kalamaz. Devletler bu görevi ya bizzat üstlenmeli veya talip olan sivil toplum kuruluşlarını desteklemelidirler.

İslam Adına Terör Uygulayan Örgütlere Karşı Eğitim

İslam adını kullanarak şiddet uygulayan terör örgütlerine karşı ideolojik örgütlere karşı kullanılan fikri yöntemin bir benzeri kullanılabilir. Ancak bu örgütler dayanağı farklı olduğu için fikri mücadelenin içeriği de farklı olmalıdır.

Bu fikri mücadelenin esası örgüt mensuplarının düşüncelerindeki çarpıklığı güçlü bir biçimde dile getirmektir. Kuran'a göre Müslümanların insanları İslam ahlakına baskı ve zor kullanarak değil sadece güzel söz ile davet etmesi farzdır. İslam ahlakında inanç özgürlüğü olduğunun anlatılması ile bu kişilerin doğru yola çağırılması mümkün olabilir.

Bütün Müslümanlara şiddetin hak arama yöntemi olmadığı ve bunun İslam ahlakına tamamen aykırı olduğu anlatılmalıdır. Terörist eylemler ile İslam ahlakının savunulamayacağı bilakis İslam düşmanlarının sayısını arttıracağı için Müslümanlara daha çok zarar vereceği anlatılmalıdır.

Okullarda öğrencilere terör örgütlerinin fikri alt yapısını hedef alan dersler verilmeli, kitaplar ve yazılar okutulmalı, konferanslar ve akademik toplantılar düzenlenmelidir. Ancak bu şekilde terörizm yeryüzünden tamamen yok edilebilir. Böyle bir yöntem terörizm bataklığının hiç ortaya çıkmamasına vesile olacaktır.

Sevgi olmadan çözüm olmaz

Öfke, insanı doğru ve akılcı düşünmekten alıkoyan, hak olanı uygulamaktan engelleyen ve en önemlisi de Allah'ın beğenmediği bir tavırdır. Geçmişte yaşananlar nedeniyle kalbindeki öfkeyi atamayan bazı Kürt kardeşlerimiz, PKK'nın ideolojisini tüm yönleriyle görmeli, özlemi içinde oldukları adalet ve özgürlüğün PKK aracılığıyla gelmesinin mümkün olmadığını anlamalıdır. PKK'yı Kürtler veya değerleri değil, sadece ateist ideolojileri ilgilendirmektedir. Dolayısıyla PKK Kürtler de dahil tüm bölge halklarının düşmanıdır. Kardeşlerimiz bu gerçeği iyi

düşünmeli ve PKK belasının ortadan kalkması ve güçlü bir millet olarak birlikte var olmak için yeni bir başlangıç yapmalıdırlar. Kendilerini seven, kendilerine dostluk elini uzatan kardeşleriyle birlikte, bütün dinlerin ve bütün ırkların birlikte yaşadığı, Kuran'daki gerçek demokrasinin ve adaletin esas alındığı, bağnazlık ve hurafelerin terk edildiği, huzur ve refah ortamının hakim olduğu bir birlik için çaba göstermelidirler.

Kürtler, imanlı, derin ve efendi mizaçlı bir millet olduklarından daima asildirler. Nurlu ve dürüst insanlardır, insana ve dostluğa önem verirler, saygıyı mükemmel bilirler. Anadolu ahlakının güzelliğini en muhteşem şekilde yaşayan insanlardandırlar. Dolayısıyla bu güzel ahlaklı insanlar her şartta ve koşulda en mükemmel davranışı hak etmektedirler.

Türkiye'yi ve Kürt kardeşlerimizi İslam coğrafyasından ayırmaya çalışan terörist PKK belasının bertaraf edilmesi ve Kürtlere hak ettikleri değerin verilmesi için samimi Müslümanlarla birlikte kültürel ve ideolojik bir mücadele içinde olmalıdırlar. Bu ideolojik mücadele, Kürt kardeşlerimizin başına bela olmuş her türlü illegal fikir ve örgütü bertaraf etmek ve bir daha böyle belalarla karşılaşmamak için elzemdir. Canımız gibi sevdiğimiz Kürt kardeşlerimizle birlikte yapmamız gereken gerçek İslam'ın muhteşem ruhunun yaşandığı, toplumların, halkların, ülkelerin ve insanların birlikte huzur içinde yaşadıkları bir İslam Birliği'nin bir an önce tesis edilmesidir.

***"PKK Kalleşliği ve PKK Zulmü"* ve *"Amerika'nın Göremediği PKK"* eserlerimde konuyla ilgili çok daha kapsamlı ve detaylı bilgiye ulaşabilirsiniz.**

www.harunyahya.org / www.globalkitap.com

KAYNAKÇA:

1 http://www.ankarastrateji.org/haber/cozum-sureci-pkk-nin-eylemlerini-durdurabildi-mi-919/
2 http://www.radikal.com.tr/turkiye/koy_ der_ baskinin_otopsi_raporu_bicak_kursun_yanik-1218935
3 Abdullah Öcalan, Kürdistan'da Halk Kahramanlığı, s. 78
4 Abdullah Öcalan, Özgür Yaşamla Diyaloglar, s. 201
5 Abdullah Öcalan, Tasfiyeciliğin Tasfiyesi, s.153
6 PKK Kuruluş Kongresi Konuşmaları, 1978, s. 13, 20
7 Abdullah Öcalan'ın 1 Mayıs 1982 tarihli konuşmasından.
8 Abdullah Öcalan, K.'da Halk Kahramanlığı, İstanbul, Mart 2004, s. 87
9 Abdullah Öcalan, Seçme Yazılar, Birinci Cilt, Sayfa 195
10 Abdullah Öcalan, Seçme Yazılar, Birinci Cilt, Sayfa 213
11 Abdullah Öcalan, Seçme Yazılar, Birinci Cilt, Sayfa 213
12 Lenin Seçme Eserler, cilt 2, s. 29-30, İnter Yayınları) "Nereden Başlamalı?" (Mayıs 1901)
13 Bütün alıntılar "Devrimci Maceracılık" makalesinden; Lenin Eserler, Alm. cilt 6, sayfa 178-188 arası. Türkçesi için bkz. "Örgütlenme Üzerine", sayfa 23-35 arası, Sır
14 Proletari Dergisi, "Gerilla Savaşı", Vladimir İlyiç Lenin, 30 Eylül 1906
15 "Teorik ve Pratik Terör Hakkında", Vladimir İlyiç Lenin, Homizuri G.P., Moskova 2005
16 Lenin Kollektıt Vörks, cilt 9, s. 346
17 http://www.wsj.com/articles/americas-marxist-allies-against-isis-1437747949
18 Abdullah Öcalan, Özgür Yaşamla Diyaloglar, Ekim 2002, s. 257
19 Abdullah Öcalan, 'Sanat ve Edebiyatta Kürt Aydınlanması', s. 153
20 Abdullah Öcalan, Sümer Rahip Devletinden Demokratik Uygarlığa, Cilt 1, Aralık 2001, s. 204
21 Abdullah Öcalan, Sümer Rahip Devletinden Demokratik Uygarlığa, Cilt 1, Aralık 2001, s. 313
22 Abdullah Öcalan, Sümer Rahip Devletinden Demokratik Uygarlığa, Cilt 1, Aralık 2001, s. 354
23 Burhan Semiz, PKK ve KCK'nın Din Stratejisi, s. 210
24 http://www.state.gov/j/inl/rls/nrcrpt/2014 /vol1/223081.htm
25 http://www.middleeasteye.net/in-depth/ features/female-guerrilla-fighters-pkk-2044198184
26 http://www.sabah.com.tr/gundem/2012/07 /03/yagmur
27 Abdullah Öcalan, "Nasıl Yaşamalı?", s. 91
28 http://www.milliyet.com.tr/2001/01/24/ guncel/gun01.html
29 http://anfenglish.com/kurdistan/diplomacy-initiative-in-italy-by-the-rojava-committee
30 http://www.almonitor.com/pulse/en/origi-nals/2015/02/turkey-france-kurdish-guerillas-elysee.html
31 http://www.wsj.com/articles/americas-marxist-allies-against-isis-1437747949
32 Robert M. Young, Darwinian Evolution And Evolution And Human History, Radio talk given in an Open University course on Darwin to Einstein: Historical Studies on Science and Belief, 1980
33 Robert M. Young, Darwinian Evolution And Evolution And Human History, Radio talk given in an Open University course on Darwin to Einstein: Historical Studies on Science and Belief, 1980

Evrim Aldatmacası

Evrim teorisi, yani Darwinizm, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Evrim teorisi Eski Mısır'dan ve Sümerlerden bu yana gelen, kainatı ve canlılığı tesadüfle açıklayan putperest bir hurafedir, bilimle hiçbir bağlantısı yoktur. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 700 milyona yakın fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Üstelik, evrim teorisi hayatın temel yapı taşı olan tek bir proteinin oluşumunu dahi açıklamaktan acizdir. Proteinin kendi kendine tesadüfen oluşmasının imkansız olduğu bilim tarafından ortaya konmuştur. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda, gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Biyoloji, biyokimya, paleontoloji, genetik, zooloji, arkeoloji gibi farklı alanlardan çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve Yaratılış'ın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi Eski Mısır'a, Sümerler'e kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda yeniden gündeme geldi. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu. Darwin'in yanılgılarına göre, tüm türler ortak bir hayali atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece sözde bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer yıktı.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce dünyada hayali şekilde tesadüfen ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Çamur birikintisi içinden koful, mitokondri, lizozom, golgi cisimciği gibi çok sayıda kompleks organelden oluşan hücrenin nasıl meydana geldiği, tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak öncelikle, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı. Darwin'in Türlerin Kökeni adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: **"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."** *(Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2)*

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin kompleks yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: **"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."** *(Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196)*

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya

atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. *("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)*

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. *(Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7)*

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

> *Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40)*

Hayatın Kompleks Yapısı
Tek Bir Protein Dahi Tesadüfen Oluşamaz

Evrimcilerin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmelerinin başlıca nedeni, Darwinistlerin en basit zannettikleri canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks özelliklere sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre, hatta hücreye ait tek bir protein bile üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Ancak bunu detaylarıyla açıklamaya bile gerek yoktur. Evrimciler daha hücre aşamasına gelmeden çıkmaza girerler. Çünkü hücrenin yapı taşlarından biri olan **proteinlerin tek bir tanesinin dahi tesadüfen meydana gelmesi ihtimali matematiksel olarak "0"dır.**

Bunun nedenlerinden başlıcası bir proteinin oluşması için başka proteinlerin varlığının gerekmesidir ki bu, bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimalini tamamen ortadan kaldırır. Dolayısıyla tek başına bu gerçek bile evrimcilerin tesadüf iddiasını en baştan yok etmek için yeterlidir. Konunun önemi açısından özetle açıklayacak olursak,

1. Enzimler olmadan protein sentezlenemez ve enzimler de birer proteindir.

2. Tek bir proteinin sentezlenmesi için 60'a yakın enzim görevi gören proteinin hazır bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler gerekir.

3. Proteinleri sentezleyen enzimleri DNA üretir. DNA olmadan protein sentezlenemez. Dolayısıyla proteinlerin oluşabilmesi için DNA da gerekir.

4. Protein sentezleme işleminde hücredeki tüm organellerin önemli görevleri vardır. Yani proteinlerin oluşabilmesi için, eksiksiz ve tam işleyen bir hücrenin tüm organelleri ile var olması gerekmektedir.

Hayatın başlangıcı konusunun evrimciler için açıklanamaz olduğunu, evrimci bilim yazarı Brian Switek şu şekilde itiraf etmiştir:

> *Hayatın nasıl başladığı doğanın en kalıcı gizemlerinden biridir. (Brian Switnek, "Debate bubbles over the origin of life", Nature, 13 Şubat 2012)*

Harvard'lı kimyager George Whitesides ise, Amerikan Kimya Topluluğu tarafından kendisine, en üst düzey ödül olan Priestley Madalya'sı verilirken yaptığı konuşmasında, şu itirafı yapmıştır:

Yaşamın kökeni. Bilimdeki en büyük problemlerden biridir... Çoğu kimyager, benim gibi, hayatın prebiyotik Dünya'daki moleküllerin karışımlarından, spontane olarak ortaya çıktığına inanır. Nasıl? Hiçbir fikrim yok . (George M. Whitesides, "Revolutions In Chemistry: Priestley Medalist George M. Whitesides' Address", Chemical and Engineering News, 85: 12-17 (March 26, 2007)

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, muazzam bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu konuda evrimciler açısından çok ilginç bir açmaz daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu yerle bir etmektedir. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78)

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: Türlerin Kökeni, *Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve Türlerin Kökeni adlı kitabında **"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"** demek zorunda kalmıştı. *(Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184)*

Lamarck'ın Yanılgısı

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. *(Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, p. 184.)*

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma kendilerince bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi. Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.** Çernobil, Hiroşima, Nagazaki'de meydana gelen dehşet verici görüntüler tam olarak mutasyonların meydana getirdiği sonuçlardır. Düzgün yapıdaki organizmalar mutasyonların etkisiyle ölmüş veya şiddetli zarar görmüştür.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

> *Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner of Truth Trust, 1988, p. 7.)*

Darwinistlerin iddiasına göre, mutasyon, vücudun her yerinde orantılı ve birbirine uyumlu değişiklikler yapmak zorundadır. Örneğin evrimcilerin iddiasına göre rastgele mutasyonlarla sağ tarafta iddia ettikleri şekilde bir kulak oluştuysa, sol tarafta da rastgele mutasyonların aynı simetride aynı şekilde duyan, aynı özelliklere sahip ikinci bir kulağı oluşturması gerekir. Örs, çekiç, üzengi her birinin aynı şekilde mükemmel olarak eşit şekilde meydana gelmesi gerekir. Rastgele mutasyonların, kalp kapakçıklarını iki tarafta da aynı şekilde oluşturması; bütün kapakçıkları, kulakçıkları eşit uyumda, hatasız, tam yerli yerinde ve aynı anda meydana getirmesi gerekir. Vücudun her bir organında bunun bu simetri ve düzen sağlanmadığı takdirde büyük çelişkiler olur. Bir kulağı ters, bir dişi farklı, tek gözü alnında tek gözü burunda garip yapılar ortaya çıkar. Canlılıkta ise böyle bir dengesizlik yoktur. Darwinistlerin iddiasına göre mutasyonların her şeyi simetrik ve uyumlu şekilde meydana getirmesi geremektedir. Oysa mutasyonların tümü zarar getirir. Geçmişte, mutasyonların % 99'unun zararlı, %1'inin etkisiz olduğu kabul edilmekteydi. Oysa yeni yapılan araştırmalar, DNA'nın protein kodlamayan bölgelerinde gerçekleşen ve bu nedenle de zararsız olduğu sanılan %1 oranındaki mutasyonların da uzun vadede zarar getirdiğini ortaya koymuş ve bu nedenle bilim adamları bu mutasyonlara "sessiz mutasyon" adını vermişlerdir. **Mutlak zararlı olan mutasyonların ise akılcı, uyumlu, simetrik, organları aynı anda meydana getirebilmeleri imkansızdır.**

Mutasyonlar düzgün bir yapıya adeta makinalı tüfekle ateş etmek gibidir. Sağlam bir şeyin üzerine ateş açılması o yapıyı tamamen ortadan kaldırır. Tek bir tanesinin etkisiz kalması veya vücuttaki mevcut bir enfeksiyonu yakarak iyileştirmesi bir şeyi değiştirmemektedir. Organizma zaten kendisine isabet eden 99 mermi ile yerle bir olmuştur.

Ulusal Bilimler Akademisi üyesi Lynn Margulis, mutasyonların net zararlı etkileri ile ilgili şu itirafı yapmıştır:

Yeni mutasyonlar yeni türler oluşturmaz; sakat yavrular oluşturur. (Lynn Margulis, quoted in Darry Madden, UMass Scientist to Lead Debate on Evolutionary Theory, Brattleboro (Vt.) Reformer, 3 Şubat 2006).

Margulis, 2011 yılındaki bir röportajında ise mutasyonların organizmayı değiştirdiğine ve bu yolla yeni türler ortaya çıktığına dair **"hiçbir delil olmadığını"** şu sözlerle vurgulamıştır:

Neo-Darwinistler, mutasyonlar gerçekleştiğinde ve bir organizmayı değiştirdiğinde, yeni türlerin ortaya çıktığını söylerler. Bana da defalarca, rastgele mutasyonların yeni türleri oluşturan evrimsel değişikliğe yol açtığı öğretildi. Buna inandım; ta ki delil arayana dek... (Lynn Margulis quoted in "Lynn Margulis: Q + A," Discover Magazine, Nisan 2011, s. 68)

Lynn Margulis'in söylediği gibi rastgele mutasyonların yeni türleri oluşturan evrimsel değişikliğe yol açtığına dain tek bir delil yoktur.

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü (ki bu türün de nasıl ortaya çıktığı konusunda evrimcilerin bir açıklaması yoktur), zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu hayali dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ayrıca bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, The Origin of Species, New York: D. Appleton and Company s. 161)

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun, teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, Türlerin Kökeni kitabının "Teorinin Zorlukları" (*Difficulties on Theory*) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? *Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz?.. Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? (Charles Darwin, The Origin of Species, New York: D. Appleton and Company s. 154, 155)*

Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? (Charles Darwin, The Origin o Species, s. 246)

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek V. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek V. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133.)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, hiçbir sözde farklı tür atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197)

Günümüzde yaklaşık 700 milyon fosil elde edilmiştir. Tüm bu fosiller, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Fosiller, “Biz evrim geçirmedik” demektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil Yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "*Australopithecus*" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve

insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. *(Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, Toplinger Publications, New York, 1970, 75-14; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, vol. 258, 389)*

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrimciler "*Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. *(Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)*

Evrimciler *"Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens"* sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. *(Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)*

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar,.Homo erectus ve Homo sapiens aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. *(Jeffrey Kluger, "Not So Extinct After All", Time, 24 Haziran 2001)*

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

> *Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30)*

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

> *Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19)*

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Müslüman Neden Evrimci Olamaz?

Bazı Müslümanlar, 1940-50'lerin bilgisiyle evrimin bilim tarafından desteklenen bir teori olduğunu zannederek, "Müslümanlar Darwin'den çok önce evrimi biliyorlardı" gibi garip bir mantık örgüsüyle kendilerince İslamla evrimi bağdaştırmaya çalışmaktadırlar. Bu mantık, ciddi bir bilgisizliğin ürünüdür. Bilim evrimin geçersiz olduğunu ispatlamıştır. Bilimin gösterdiği gerçek Yaratılış'tır.

Müslümanın iman ettiği ve Kuran'da haber verilen, her şeyi Allah'ın yarattığı gerçeğidir. Dolayısıyla bir Müslümanın, Eski Mısır ve Sümerler devrinden kalan putperest bir hurafe olan ve her şeyi tesadüflerle açıklayan evrim teorisi ile aynı şeyi savunuyor olması mümkün değildir.

Elbette Allah dileseydi canlıları evrimle de yaratabilirdi. Ancak Kuran'da bu yönde bir bilgi yer almamakta, evrimcilerin öne sürdüğü gibi türlerin aşama aşama oluşumunu destekleyecek hiçbir ayet bulunmamaktadır. Eğer böyle bir yaratılış şekli olsaydı, bunu, Kuran ayetlerinde detaylı açıklamaları ile görmemiz mümkün olurdu. Ancak tam tersine Kuran'da canlılığın ve evrenin Allah'ın "Ol" emriyle mucizevi şekilde var edildiği bildirilmektedir:

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen olur. (Bakara Suresi, 117)

Kuran'da bildirilen gerçek insanın yoktan, en güzel biçimde yaratıldığıdır:

Doğrusu, Biz insanı en güzel bir biçimde yarattık. (Tin Suresi, 4)

Gökleri ve yeri hak olmak üzere yarattı ve size düzenli bir biçim (suret) verdi; suretlerinizi de güzel yaptı. Dönüş O'nadır. (Tegabün Suresi, 3)

Hz. Adem (as) ve Tüm İnsanlar, Daha Kainat Yaratılmadan Zer Aleminde Vardır

Allah Kuran'da kainat yaratılmadan önce insanları zer aleminde var ettiğini ve hepsinden söz aldığını bildirmiştir:

Hani Rabbin, Adem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmıştı: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (demişti de) onlar: "Evet (Rabbimizsin), şahid olduk" demişlerdi. (Bu,) Kıyamet günü: "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir. (Araf Suresi, 172)

Görüldüğü gibi ayette, kainat henüz var edilmeden önce insanların yaratıldığı, kusursuz ve tam olarak var oldukları ve Allah'a söz verdikleri bildirilmiştir. Ayetteki bilgiye göre, kainat henüz yoktur ama konuşan, duyan, söz veren, tüm uzuvları ve fiziksel özellikleriyle tam insanlar vardır.

Ayetin Arapçası ise şöyledir:

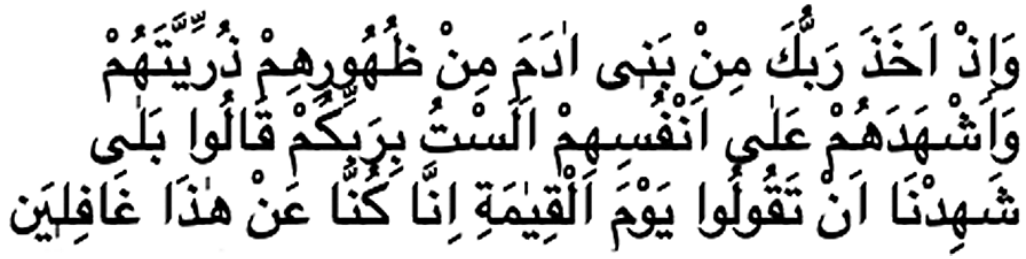

"Ve iz ehaze rabbuke min benî âdeme min zuhûrihim zurriyyetehum ve eşhedehum alâ enfusihim, e lestu birabbikum, kâlû belâ, şehidnâ, en tekûlû yevmel kıyâmeti innâ kunnâ an hâzâ gâfilîn(gâfilîne)."

ve iz ehaze: ve çıkardığı, aldığı zaman

(**iz:** Hani, hatırla, o halde, öyleyse, o vakit, zaman, …dığında, …dığı vakit, çünkü, zira, …dığı için, sebebiyle)

rabbu-ke: senin Rabbin

min benî âdeme: Âdemoğullarından

min zuhûri-him: onların sırtlarından

zurriyyete-hum: onların zürriyetlerini, onların soyları, onların nesilleri

ve eşhede-hum: ve onları şahit tuttu

alâ enfusi-him: nefslerinin (kendilerinin) üzerine

e lestu: ben değil miyim?

bi rabbi-kum: sizin Rabbiniz

kâlû: dediler

belâ: evet

şehid-nâ: biz şahit olduk

en tekûlû: demeniz, demenize karşı (dememeniz için)

yevme el kıyâmeti: kıyâmet günü

innâ: muhakkak ki biz, gerçekten biz

kun-nâ: biz olduk, ... idik

an hâzâ: bundan

gâfilîne: gâfiller, habersiz olanlar

Ayette geçen 'zürriyyet' kelimesi bu ayetin dışında Kuran-ı Kerim'de 18 yerde daha geçmektedir. Bu kelimenin kullanıldığı tüm ayetlerde ise anlamı, İslam alimlerinin ittifakıyla, "insan nesli"dir. Bu ayette de, Adem'in zürriyetinden yani Hz. Adem (as)'ın soyundan, yani dünyada yaşamış ve yaşayacak tüm insanlardan bahsedilmektedir. Zira, sadece Hz. Adem (as)'ın kendisinden alınan bir ahid söz konusu olsaydı, "hani Rabbin Adem'den ahid almıştı" ifadesi kullanılırdı. Ayette geçen 'hani Rabbin Adem oğullarından ahid almıştı' ifadesiyle, Hz. Adem (as)'ın zürriyeti, yani tüm insanlar kast edilmektedir.

Ayetin başında yer alan '**iz** / hatırla o zamanı, hani' ifadesi ise, Hz. Adem (as)'ın zürriyetine yani tüm insanlığa olan bu hitabın olduğu zamanını gösterir. 'İz' kelimesi geçmişte olan bir olay hakkında kullanılan zaman edatıdır. Anlamı da 'geçmişte olan bu olayı hatırla'dır. Söz konusu olan tüm insanların geçmişte, henüz kainat yaratılmadan önce, verdikleri sözdür.

Kuran'ın bir başka ayetinde ise insanların iki defa ölüp dirildikleri haber verilir:

> **Dediler ki: "Rabbimiz, bizi iki kere öldürdün ve iki kere dirilttin; biz de günahlarımızı itiraf ettik. Şimdi çıkış için bir yol var mı?" (Mümin Suresi, 11)**

İşte bu ayette bildirilen ilk ölüm ve dirilme, zer aleminde insanlar söz verdikten sonra bir nevi ölmeleri, sonra Allah'ın anne ve babayı vesile edip can vermesi ve dünyaya gelmeleri, yani dirilmeleridir. İkinci ölüm ise dünyadaki bildiğimiz fiziksel vefat olacak, ahirette de ikinci kez dirilme gerçekleşecektir.

Kuran'da evrimle yaratılış olduğunu iddia edenlerin, "aşama aşama insan oluştu" iddiaları bu durumda tamamen geçersizdir. **İnsan dünyada aşama aşama oluşmamıştır. Zer aleminde tüm insanlar Hz. Adem (as) ve diğer peygamberler vardır.** Hz. Adem (as)'ın ve diğer insanların bir takım evrimsel süreçlerden geçerek bugünkü insan olduğu iddiası doğru değildir.

Hz. Adem (as) önce tüm insanlar gibi zer aleminde vardır, sonra cennette yaratılmış, sonra da dünyaya gönderilmiştir:

> **Hani Rabbin meleklere: "Gerçekten Ben, çamurdan bir beşer yaratacağım" demişti. "Onu bir biçime sokup, ona ruhumdan üflediğim zaman siz onun için hemen secdeye kapanın. (Sad Suresi, 71-72)**
>
> **Fakat Şeytan, oradan ikisinin ayağını kaydırdı ve böylece onları içinde bulundukları durumdan çıkardı. Biz de: 'Kiminiz kiminize düşman olarak inin, sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir yerleşim ve meta vardır' dedik. (Bakara Suresi, 36)**

Bir başka Kuran ayetinde ise tüm insanların zer aleminde Allah'a verdikleri söz şöyle bildirilir:

> **Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve: "İşittik ve itaat ettik" dediğinizde sizi, kendisiyle bağladığı sözünü (misakını) anın. Allah'tan korkup sakının. Şüphesiz Allah, sinelerin özünde olanı bilendir. (Maide Suresi 7)**

Zer aleminde Allah'a söz verenler evrcimlerin iddia ettiği gibi yarım, uzuvları tam gelişmemiş, yarı insan yarı başka varlıklar değildir. Tam ve şuur sahibi insanlardır. Bu gerçek, Kuran'da evrimle yaratılış olmadığının açık bir ispatıdır.

Evrimi Savunan Müslümanlar, Meleklerin ve Cinlerin Yaratılışını Açıklayamazlar

İnsanın evrimle gelişim gösterdiğini iddia eden kişilere, meleklerin ve cinlerin nasıl yaratıldığı sorulduğunda ise cevapları "Allah yoktan yarattı" olacaktır. Cinleri ve melekleri Allah'ın yarattığını bilip kabul eden bu kişilerin, Allah'ın, insanı da aynı şekilde yaratmış olduğunu düşünememeleri, bunu akledememeleri oldukça vahimdir. Meleği "Ol" emri ile bir anda yaratan Yüce Rabbimiz'in, insanı da aynı şekilde yaratmış olduğunu görememeleri çok şaşırtıcı bir durumdur. Allah aynı şekilde Melekleri insan görünümünde de bir anda yaratmaktadır. Hz İbrahim'e gelen ziyaretçi melekler tam ve kusursuz birer insan görünümündedirler ve bir anda yaratılmışlardır.

Allah Kuran'da cinlerin, insanlardan farklı olarak, ateşten yaratıldıklarını haber vermiştir:

> **İnsanı, ateşte pişmiş gibi kuru bir çamurdan yarattı. Cann'ı (cinni) da 'yalın-dumansız bir ateşten' yarattı. (Rahman Suresi, 14-15)**

Kuran'da haber verildiği gibi, meleklerin yaratılışı da insanın yaratılışından çok farklıdır. Ayette meleklerin yaratılışı şöyle bildirilmektedir:

> **Hamd, gökleri ve yeri yaratan, ikişer, üçer ve dörder kanatlı melekleri elçiler kılan Allah'ındır; O, yaratmada dilediğini arttırır. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (Fatır Suresi, 1)**

Ayette yer alan ifadeden açıkça anlaşıldığı üzere melekler görünüm olarak da insanlardan çok farklıdırlar. Ayrıca Kuran'da hem meleklerin hem de cinlerin insanlardan önce yaratıldığı haber verilmektedir. Allah için yaratmak çok kolaydır. Rabbimiz hiçbir sebep olmadan yoktan var edendir. Cinleri ve melekleri nasıl farklı şekillerde ve yoktan var ettiyse, insanı da evrime gerek olmadan, ayrı bir varlık olarak yoktan var etmiştir. Aynı durum hayvanlar ve bitkiler gibi diğer canlılar için de geçerlidir. Kuran'da bildirilen açık gerçek şudur: Allah canlıların hiçbirini evrimleştirmeden, yani türleri başka türlere dönüştürmeden bir anda yoktan var etmiştir.

Evrimi Savunan Müslümanlar, Kuran'da Haber Verilen Mucizelere Açıklama Getiremezler

Kuran'da Hz. Musa (as)'ın elindeki asayı yere attığında, Allah'ın dilemesiyle bu asanın canlı bir yılana dönüştüğü bildirilmektedir. Hz. Musa (as) asasını yere attığında asa, yani cansız bir ağaç dalı canlı bir yılana dönüşmekte, eline aldığında yılan tekrar cansız bir ağaca dönüşmektedir, sonra tekrar yere attığında yine can bulmaktadır. Yani cansız bir madde, canlanmakta, sonra ölmekte, sonra yine canlanmaktadır. Böylece Allah bu mucizesiyle insanlara, sürekli Yaratılış'ı göstermektedir. Ayetlerde şöyle buyrulur:

Böylece, onu attı; (bir de ne görsün) o hemen hızla koşan (kocaman) bir yılan (oldu). Dedi ki: "Onu al ve korkma, Biz onu ilk durumuna çevireceğiz." (Taha Suresi, 20-21)

"Sağ elindekini at, onların yaptıklarını yutacaktır; çünkü onların yaptıkları yalnızca bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa kurtulamaz." (Taha Suresi, 69)

"Asanı bırak;" (Bıraktı ve) onun çevik bir yılan gibi hareket etttiğini görünce, geriye doğru kaçtı ve arkasına bakmadı. "Ey Musa, korkma; şüphesiz Ben(im); Benim yanımda gönderilen (elçiler) korkmaz." (Neml Suresi, 10)

Hz. Musa (as) elindeki asasını yere attığı anda, Allah'ın lütfuyla, **cansız bir odun parçası halindeki asa, hızla hareket eden, diğer şahısların ortaya koyduklarını yutan, yani sindirim sistemi de olan tamamen canlı bir varlığa dönüşmektedir. Bu değişim, aniden gerçekleşmektedir.** Böylece Allah insanlara canlılığın nasıl yoktan var edildiğinin bir örneğini göstermektedir. Cansız bir madde, sadece Allah'ın dilemesiyle, yani "Ol" emriyle can bulmaktadır. Allah'ın Hz. Musa (as)'a lütfettiği bu mucize, eski Mısırlıların batıl evrim inanışlarını bir hamlede yerle bir etmiştir., Hz. Musa (as)'a muhalif olan insanlar dahi hemen o an gerçeği kavrayıp, batıl inanışlarını bırakıp, Allah'a iman etmişlerdir.

Kuran'da Hz. İsa (as)'ın da çamurdan kuş biçiminde birşey yaptığı, sonra bunun içine üflediğinde, Allah'ın dilemesiyle, bu kuşun hayat bulup canlandığı haber verilmiştir:

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bır kuş oluyordu... (Maide Suresi, 110)

Bu kuş, hiçbir sebebe bağlı olmadan, Allah'ın dilemesi ve mucizesiyle, can bulmaktadır Cansız bir maddeden can sahibi olan kuş, Yüce Allah'ın örneksiz, sebepsiz, üstün yaratışının örneklerinden biridir. Hz. İsa (as) da, Allah'ın lütfettiği bu mucizeyle, evrimci düşüncenin mantıksızlığını ve geçersizliğini gözler önüne sermektedir. Kendilerince İslamla evrimi bağdaştırmaya çalışanların ise Rabbimiz'in bu mucizelerini açıklayabilmeleri mümkün değildir.

Allah cinleri, melekleri, hurileri, gılmanları, cennet vildanlarını, cennet köşklerini, cennet bahçelerini, cehennemi, cehennem bekçilerini nasıl evrimle yaratmadıysa insanı da evrimle yaratmamıştır. Allah cennetteki tüm detayları; yüksek köşkleri, süsleri, bahçeleri, kuşları, yiyecekleri ve sonsuz nimetleri herhangi bir evrim süreci olmadan, bir anda, yoktan yaratmıştır. Cennetteki köşkler, sütten ırmaklar, kıyafetler, tahtlar, takılar Allah'ın "Ol" demesiyle olmuştur. Bunların gerçekleşmesi için sebeplere, inşaat ustalarına, terzilere, zanaatkarlara vs. ihtiyaç yoktur. Hurma, incir gibi cennet meyveleri; inci, sedef gibi cennet takıları nasıl ki cennette evrimle var olmadıysa, bu dünyada da evrimle var olmamıştır. Bu dünyada da cennette de hiçbir yaratma "evrimle" değildir. *(Detaylı bilgi için bkz.; Kuran Darwinizm'i Yalanlıyor, Harun Yahya (Adnan Oktar)*

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar bir araya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlar ve sonrasında aynı atomlar hayali bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir.

Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri bir araya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Ancak bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (tek bir tanesinin bile tesadüfen oluşması mümkün olmayan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, **bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur. Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil,

kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, "odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi" dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir. Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak tüm teknolojiye, bu teknolojiyi üretmek için çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır.

En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana, tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'na hayran olup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir Hurafe

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller, teorinin gerektirdiği ara formların hiç yaşamamış olduklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli, sabit durum teorisi gibi pek çok düşünce bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye ve karşı görüşleri susturmaya bile çalışmaktadırlar. Peki neden?

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler. Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

> *Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28)*

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Yüce Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin, inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin; Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının; Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların; bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananların arasında bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlar da vardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip

çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır... (Bakara Suresi, 6-7)

… Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler... (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, oradan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla bir araya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini, Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'dan, kendi "bilgin büyücüleri" ile karşı karşıya gelmesini ister. Hz. Musa (as) bu karşılaşma için insanların toplandığı bir bayram gününü ve kuşluk vaktini seçer. Hz. Musa (as) büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atınca, insanların gözlerini büyülediler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlat" diye vahyettik. (O da fırlatınca) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Daha önce örneğini verdiğimiz bu kıssada, Hz. Musa (as)'ın cansız bir tahta parçası olan asasını atması, bu asanın hemen canlanması ve diğer her şeyi yutan tam teşekküllü bir varlık haline gelmesi, Firavun ve taraftarlarının sahte düzenlerini –yani evrimi– altüst etmiştir. Ayetlerde bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. *Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin*

inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43)

Bu gelecek, uzakta değildir. Hatta çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacağını anlayacak ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

"Evrim teorisi Sümerlerden, Antik Mısırdan gelme putperest bir hurafedir. Bilim değildir. Darwinistler bu gerçeği görmenin paniğini yaşıyor. Proteinin yapısı adeta bir dantel gibi kompleks ve bir proteinin oluşması için başka proteine ihtiyaç var. Tesadüf olması imkansız." (A9 TV: 10 Şubat 2017)

Dediler ki: "Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın." (Bakara Suresi, 32)

RESİM ALTI YAZILARI

s.13

Sabah, 20.08.2015

BBC, 20.08.2015

Yeniçağ, 22.08.2015

Batı basınında sık sık "özgürlük savaşçısı", "hakları için mücadele eden kadınlar" imajlarıyla yer alan PKK aslında Ortadoğu'nun en kanlı terör örgütüdür. Kürt ailelerin bebeklerinden örgüt içinde muhalif olanlara kadar yaklaşık 40 bin kişiyi öldürmüştür.

s.14

ÇÖZÜM SÜRECİ BOYUNCA PKK 'NIN EYLEMLERİ DEVAM ETTİ

Aydınlık, 09.12.2013

Türkiye, 16.02.2014

Çözüm sürecinin başladığı tarihten sonra da, PKK'nın eylemleri devam etmiştir. Örneğin sadece 2013'ün ilk 6 ayında PKK'nın 154 eylem yaptığı bilinmektedir.

Taraf, 03.03.2014

s.15

HAZİRAN 2014'TEN İTİBAREN PKK'NIN EYLEMLERİ ARTTI

Yeniçağ, 10.12.2013

Habertürk, 01.08.2015

Vatan, 09.12.2013

Haziran 2014'ten itibaren PKK, okul yakma, yol kapama, araç yakma, asker, polis kaçırma, bomba patlatma gibi terör eylemlerini arttırmıştır.

Today's Zaman, 19.09.2014

s.17

6-8 EKİM 2014 OLAYLARI

2014 Ekim ayının başında 2 gün içinde, PKK tüm Türkiye'yi yakıp yıkmaya kalkışmıştır.Bu olaylar sırasında PKK'lılar 17 yaşında gençleri işkenceyle katletmişlerdir. Birisi 3.kattan aşağı atılmış, birinin cesedi yakılmış, birinin ise boğazı kesilmiştir.

Posta, 08.10.2014

Sabah, 14.03.2015

Milliyet, 09.10.2014

Milliyet, 09.10.2014

s.19

PKK parti kongresinden bölücü terör örgütü lideri Abdullah Öcalan'ın resimleri. PKK'nın komünist olmadığını iddia edenler bu resimlere dikkatlice bakmalıdır. Üzerinde orak çekiç amblemi olan kızıl PKK bayrağının yanı başında Lenin ve Engels'in resimleri dikkat çekmektedir.

PKK komünist olduğu gerçeğini gizlemek için ilerleyen yıllarda bayrağından orak çekiç sembolünü çıkarmış ancak militanlarının tümünün zihinlerine bu ideolojiyi işlemiştir. PKK'ya katılan her militan silah kullanmayı öğrenmeden önce komünist ideolojiyi öğrenir.

s.21

Abdullah Öcalan: "Sosyalizm yıkıldı, komünizm yıkıldı" diyenlere en iyi cevap olarak, 'tam tersine, komünizmin en güçlüsü, en doğrusu, en yücesi PKK'da gerçekleşmiştir' diyoruz." (Öcalan'ın 13. Kuruluş Yıldönümü mesajından)

PKK bölücü terör örgütünün bayrağının üzerindeki orak-çekiç sembolleri, PKK parti kongrelerinde göze çarpan diğer komünist figürler ve Marx, Lenin ve diğer komünist liderlerin portreleri, PKK'nın açıkça komünist bir terör örgütü olduğunu belgelemektedir. PKK'nın ilerleyen dönemde bu sembolü bayrağından kaldırması ise sadece bir taktikten ibarettir.

s.22

PKK'nın Marksist-Leninist-Stalinist komünist ideolojinin 21. yüzyıldaki en sadık takipçisi ve en kapsamlı uygulayıcısı olduğu gerçeği, Abdullah Öcalan'ın ifadelerinde çok net bir biçimde görülmektedir.

s.23

Amerika'nın IŞİD karşısındaki yeni Marxist müttefiki

Batı medyasında yer alan sloganlardan biri PKK'nın IŞİD'e karşı savaşan kahraman olduğu yalanıdır. PKK'nın amacı IŞİD'e karşı savaşmak değil, Batı'nın desteğini alarak bölgede yeni bir Kuzey Kore inşa etmektir. Komünist bir terör örgütünün ABD'nin müteffiki olması Amerikan tarihi açısından utanç vericidir.

Wall Street Journal, 24.07.2015

s.25

PKK'NIN DİN AHLAKINA BAKIŞ AÇISI, LENİNİST, STALİNİST, MARKSİST, KOMÜNİST KANLI LİDERLERLE BİREBİR AYNIDIR

ALLAH'I VE İSLAM DİNİNİ TENZİH EDERİZ

Yeni Akit, 07.06.2011

Zaman, 20.03.2011

Yeni Akit, 23.04.2011

Yeni Akit, 19.09.2011

Vakit, 18.08.2010

Zaman, 30.04.2011

Zaman, 07.06.2011

Vakit, 08.09.2010

Yeni Akit, 08.05.2011

Tercüman, 02.11.2007

s.29

Y. Şafak, 09.03.2009

Kürt kökenli vatandaşlarımızın ezici çoğunluğu dindar Müslümanlardır. 2009 yılında Diyarbakır'da düzenlenen Kutlu Doğum programına katılan 80 bin kişi, Kürt toplumunun dindarlığına güzel bir örnek oluşturmuştur.

Etek giyip kadın kılığına girerek terör eylemi yapmak PKK'nın sıkça başvurduğu yöntemlerden biridir.

s.31

Milliyet, 26.01.2015

s.32

Sabah, 14.01.2011

Yeni Akit, 05.06.2011

PKK, kalleş bir cinayet örgütüdür. Kendi bünyesinde her türlü ahlaksızlığı meşru gören, tasvip eden mafyavari bir yapılanmadır.

Taraf, 30.10.2011

Sabah, 18.09.2010

s.33

Star, 11.06.2015

15 Ocak 2008, Radikal

Türkiye, 01.01.2011

28 Kasim 2012

s.36

PKK'NIN KARANLIK YÜZÜ: ÖRGÜT İÇİ İNFAZLAR

Öcalan'ın tarihinde, tüm komünist liderlerde olduğu gibi, beraber yola çıktığı arkadaşları da dahil olmak üzere, binlerce muhalifin kanının izi vardır.

Zaman, 11.01.2013

Vatan, 12.01.2013

Aydınlık, 21.12.2015

Milat, 11.01.2016

Akşam, 04.02.2012

s.41

BAZI BATILI ÇEVRELERİN PKK'LI KADIN İMAJI

Bazı Batılı çevrelerin, PKK'yı sözde demokratik, modern ve sempatik gösterme çabalarında kullandıkları en önemli araçlardan biri de "kadın" unsurudur.

GERÇEKTE PKK'LI KADINLARIN DURUMU

Habertürk, 15.11.2012

Aktif Haber, 07.05.2012

s.43

PYD temsilcileri İtalyan Parlamentosunda

YPJ komutanları Fransa'da Elysee Sarayı'nda

s.45

YPG, PKK'nın bir koludur. Batılı devletler tarafından PKK terör listesindeyken YPG'nin listeye alınmaması ve dolayısıyla YPG'nin Batı tarafından rahatlıkla destekleniyor oluşu sadece PKK'yı beslemektedir. Batı, nasıl bir belaya ortaklık ettiğinin henüz farkında değildir ve mutlaka bilgilendirilmedir.

s.49

PYD eşbaşkanı Salih Müslim Abdullah Öcalan ile aynı sofrada

s.50

PYD eşbaşkanı Asya Abdullah

Salih Müslim Öcalan resmi önünde konuşuyor

s.51

PKK = PYD

YPJ-YPG pankartında, kendilerine lider olarak kabul ettikleri PKK kurucusu Abdullah Öcalan'ın resmi görülüyor

PKK yöneticisi Duran Kalkan PYD kampını denetliyor

YPJ ve YPG teröristleri Öcalan'ın resminin üstünde yemin ediyor

Kandil'den YPG adına savaşa giden PKK'lıların geri dönen cenazeleri Kandil'de gömülüyor

s.54

PYD zulmü PKK terörünü aratmıyor

PYD günden güne artan bir şiddetle, Kürt, Arap ve Türkmen halklarına katliam, işkence, terör ve sürgün yoluyla açık bir soykırım politikası uygulamaktadır.

Sabah, 30.10.2015

Yeni Şafak, 30.06.2015

En Son Haber, 13.10.2015

s.55

PYD Türkmenleri göçe zorluyor

PYD'nin terör, zulüm ve soykırım eylemlerini göz ardı ederek bu örgütü desteklemenin etik ölçülerden uzak, çifte standart bir politika olduğu açıktır.

Milat, 26.06.2015

Sabah, 28.06.2015

s.59

PKK'nın dağda militanlara verdiği ilk eğitim Darwinist eğitimdir. Ardından Darwinizm-komünizm birlikteliği üzerine propaganda çalışmaları yapılır ve verilen tek yanlı eğitim sonucunda terörü gerçekleştirmek, insan öldürmek veya ölüme gitmek son derece kolaylaşır

s.61

Marks, komünizm fikrini sahte evrim teorisinden esinlenerek geliştirmiş, canlılar arasında diyalektik bir gelişim olduğu iddiasından yola çıkarak tarihin de bu diyalektik çerçevesinde geliştiğini iddia etmiştir. Oysa ne canlılar ne de tarih diyalektik içinde gelişmiştir. Evrim, tümüyle bir safsatadır.

SAHTE

s.62

Allah Var

s.63

PKK ile başa çıkabilmenin tek yolu ilmi mücadeledir. Bu yapılmadığı sürece, PKK'yı tümüyle ortadan kaldırabilmek kesin olarak mümkün değildir. Yapılan müzakerelerin, ateşkeslerin de sonuç getirmeyeceği açıktır.

s.70

Fransız biyolog Louis Pasteur

s.71

Rus biyolog Alexander Oparin

s.72

En son evrimci kaynakların da kabul ettiği gibi, hayatın kökeni, hala evrim teorisi için son derece büyük bir açmazdır.

s.74

Evrim teorisini geçersiz kılan gerçeklerden bir tanesi, canlılığın inanılmaz derecedeki kompleks yapısıdır. Canlı hücrelerinin çekirdeğinde yer alan DNA molekülü, bunun bir örneğidir. DNA, dört ayrı molekülün farklı diziliminden oluşan bir tür bilgi bankasıdır. Bu bilgi bankasında canlıyla ilgili bütün fiziksel özelliklerin şifreleri yer alır. İnsan DNA'sı kağıda döküldüğünde, ortaya yaklaşık 900 ciltlik bir ansiklopedi çıkacağı hesaplanmaktadır. Elbette böylesine olağanüstü bir bilgi, tesadüf kavramını kesin biçimde geçersiz kılmaktadır.

s.79

anten

bacak

gözler

ağız

Evrimciler yüzyılın başından beri sinekleri mutasyona uğratarak, faydalı mutasyon örneği oluşturmaya çalıştılar. Ancak on yıllarca süren bu çabaların sonucunda elde edilen tek sonuç, sakat, hastalıklı ve kusurlu sinekler oldu. En solda, normal bir meyve sineğinin kafası ve sağda mutasyona uğramış diğer bir meyve sineği.

s.82

Buğday Biti

Dönem: Senozoik zaman, Oligosen dönemi

Yaş: 25 milyon yıl

Ringa Balığı

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 54-37 milyon yıl

Yavru Tavşan

Dönem: Senozoik zaman, Oligosen dönemi

Yaş: 30 milyon yıl

s.83

Fosil kayıtları, evrim teorisinin önünde çok büyük bir engeldir. Çünkü bu kayıtlar, canlı türlerinin, aralarında hiçbir evrimsel geçiş formu bulunmadan, bir anda ve eksiksiz yapılarıyla ortaya çıktıklarını gösterir. Bu gerçek, türlerin ayrı ayrı yaratıldıklarının ispatıdır.

Deniz Yıldızı

Dönem: Paleozoik zaman, Ordovisyen dönemi

Yaş: 490 – 443 milyon yıl

Huş Ağacı Yaprağı

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Köpüklü Ağustos Böceği

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi

Yaş: 125 milyon yıl

Sekoya Yaprağı

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

s.84

Kretase dönemine ait bu timsah fosili 65 milyon yıllıktır. Günümüzde yaşayan timsahlardan hiçbir farkı yoktur.

İtalya'da çıkarılmış bu mene balığı fosili 54 - 37 milyon yıllıktır.

Bu 50 milyon yıllık çınar yaprağı fosili ABD çıkarılmıştır. 50 milyon yıldır çınar yaprakları hiç değişmemiş , evrim geçirmemiştir.

s.85

Oligosen dönemine ait bu yengeç fosili 37-23 milyon yıllıktır. Günümüzde yaşayan yengeçlerden hiçbir farkı yoktur.

Kretase dönemine ait bu yusufcuk fosili 125 milyon yıllıktır. Günümüzde yaşayan yusufcuklardan hiçbir farkı yoktur.

s.91

SAHTE

İnsanın evrimi masalını destekleyen hiçbir fosil kalıntısı yoktur. Aksine, fosil kayıtları insanlar ile maymunlar arasında aşılamaz bir sınır olduğunu göstermektedir. Bu gerçek karşısında evrimciler, gerçek dışı birtakım çizim ve

maketlere umut bağlamışlardır. Fosil kalıntılarının üzerine diledikleri maskeleri geçirir ve hayali yarı maymun yarı insan yüzler oluştururlar.

s.92

Eğer Darwinistlerin mutasyonlarla değişim ve gelişim iddiası doğru olsaydı, fosil kayıtlarında üç beyinli, çift omurlu, çok gözlü, iki burunlu, 6-7 parmaklı gibi görünümü son derece garip canlıların izlerine rastlanması gerekirdi. Ancak 150 yıldır yapılan araştırmalar neticesinde böyle garip bir varlığın fosiline hiç rastlanmamıştır.

Evrim teorisi, canlıların mutasyonların etkisiyle başka başka canlılara dönüştüğünü iddia eder. Oysa bunun büyük bir aldatmaca olduğunu modern bilim tüm açıklığıyla ortaya koymuştur.

Herşeyden önce eğer canlılar başka canlılara dönüştüyse, dönüşme evresinde çok sayıda ara canlı var olmalı, yeryüzünün dört bir yanı evrimleşme aşamasındaki canlıların fosilleriyle (ara fosillerle) dolu olmalıdır. Oysa bugüne kadar çıkarılmış olan 300 milyona yakın fosillin tamamı bugün de bildiğimiz tam ve eksiksiz canlılara aittir. Evrim olsaydı, yeryüzü milyarlarca ara canlıya ait fosil ile dolu olmalıydı. Üstelik sayısı milyonları bulan bu canlıların mutasyonların etkileri nedeniyle son derece anormal varlıklar olmaları gerekirdi.

s.93

Bu iddiaya göre yeraltında her aşaması ayrı anormalliklere sahip bu yapılardan milyonlarcasının bulunması gerekirdi. Ama tek bir tane bile yoktur.

Bu gerçek, evrim teorisinin çöküşünün açık bir ifadesidir. 150 senedir bulunan her fosilin evrimi yalanlamasına rağmen hala "bir gün bulunur" umuduyla bu teoriyi savunmak akıl sahibi bir insanın yapacağı şey değildir. Aradan 150 sene geçti, dünyada kazılmadık fosil yatağı kalmadı, milyarlarca dolar harcandı ama Darwin'in öngördüğü ara canlılara ait fosiller bulunmadı. Darwinizmin delil olarak kullanabileceği tek bir ara fosil yoktur. Buna karşı "Yaratılış Gerçeği"ni gösteren milyonlarca "yaşayan fosil" bulunmaktadır.

s.103

Evrimcilerin istedikleri tüm şartlar sağlansa bir canlı oluşabilir mi? Elbette ki hayır. Bunu daha iyi anlamak için şöyle bir deney yapalım. Üsttekine benzer bir varile canlıların oluşumu için gerekli olan bütün atomları, enzimleri, hormonları, proteinleri kısacası evrimcilerin istedikleri, gerekli gördükleri tüm elementleri koyalım. Olabilecek her türlü kimyasal ve fiziksel yöntemi kullanarak bu elementleri karıştıralım ve istedikleri kadar bekleyelim. Ne yapılırsa yapılsın, ne kadar beklenirse beklensin bu varilden canlı tek bir varlık bile çıkaramayacaklardır.

s.105

Beyin ışığa da sese de kapalıdır. Buna rağmen en net sesleri beynimizde duyar ve en mükemmel görüntüleri beynimizde görürüz. Gözün ve kulağın sağladığı kusursuz algılama sistemi hiçbir teknoloji ile başarılamamıştır. Göz ve kulak, Allah'ın yüce rahmetinin, üstün yaratma gücünün tecellilerindendir.

s.106

Bir cisimden gelen uyarılar elektrik sinyaline dönüşerek beyinde bir etki oluştururlar. Görüyorum derken, aslında zihnimizdeki elektrik sinyallerinin etkisini seyrederiz. Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyredersiniz.

s.110

Geçmiş zamanlarda timsaha tapan insanların inanışları ne derece garip ve akıl almazsa günümüzde Darwinistlerin inanışları da aynı derecede akıl almazdır. Darwinistler tesadüfleri ve cansız şuursuz atomları cahilce adeta yaratıcı güç olarak kabul ederler hatta bu batıl inanca bir dine bağlanır gibi bağlanırlar.

ARKA KAPAK

Yaklaşık 40 yıldır, Türkiye'yi bölerek topraklarımız üzerinde komünist-anarşist bir devlet kurma azminde olan PKK, son dönemlerde bu hedefine, ülkemiz içinde oluşturduğu illegal devlet yapılanmaları (KCK) yoluyla ulaşmaya çalışmaktadır. Gelinen bu aşamada, Devletimizin her zamankinden daha güçlü, etkin ve gerçekçi tedbirler alması ve Kürt kardeşlerimize ciddi şekilde sahip çıkması gerekmektedir.

Bu kitap, PKK'nın ülkemiz üzerinde sinsi planlarını nasıl uygulamaya koyduğunu, kaleyi içten fethetmek için hangi yöntemleri kullandığını ve buna karşı devletimizin ne gibi tedbirler alması gerektiğini açıklamakta, çözüm yolları sunmakta; aynı zamanda PKK'ya destek veren batılı devletlerin düştüğü büyük hatayı tarif etmektedir.

YAZAR HAKKINDA: Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 73 ayrı dile çevrilen 300'ü aşkın eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır. Yazar tarafından kitapların kapağında kullanılan mühür, Hz. Muhammed (sav)'in mührüdür. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'in sevgi dolu barış ahlakını kendine rehber edinmiş olmasının sembolü olarak eserlerinde bu mührü kullanmıştır.